Протоиерей Димитрий Васильевич Разумовский
(1818-1889)
Собрание рукописных книг

Скачано с портала Азбука певческая https://azbyka.ru/kliros/

БИБЛИОГРАФИЧЕСКАЯ ИНФОРМАЦИЯ

РУКОПИСЬ ХРАНИТСЯ В
РОССИЙСКОЙ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БИБЛИОТЕКЕ.
НАУЧНО-ИССЛЕДОВАТЕЛЬСКИЙ ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ

АВТОР	
ЗАГЛАВИЕ	Сборник певческий (Краткая певческая грамматика, Октоих протопсалта [Мануила] Хрисанфа Константинопольского, песнопения Литургии), на безлинейных нотах
РУБРИКА	Собрание прот. Д.В. Разумовского. Греческие рукописи на безлинейных нотах. 1681 г. – 2-я четв. XIX в. (№ 123-135)
ДАТА	1681 г.
МЕСТО	
КОЛ-ВО ЛИСТОВ	108 л.
ШИФР РУКОПИСИ	379-123
ФОНД №	379
КАРТОН №	
ЕД. ХР. №	123
ПРИМЕЧАНИЯ	Скоропись. На греч. яз.

Электронная копия: МОСКОВСКАЯ ПРАВОСЛАВНАЯ
ДУХОВНАЯ АКАДЕМИЯ - 2014 г.

889

Греч. 94 Нотный учебник и сборник Хрисафа Константинопольского

1681 г. лл. форзац + 108 + форзац

Скоропись 14,6 × 10.

Бумага

Греческий язык

Ркп. начинается с нотного учебника. Загл. л. 1: ἀρχ(ὴ) σὺν θεῷ ἁγίῳ τῶν σημαδή(ων) (!) τῆς ψαλτικῆς τέχνης τῶν δὲ ἀνιώντων τε κ(α)ὶ κατιόντων σωμάτων τε κ(α)ὶ πνευμάτων.

л. 11. Ἀναστάσιμα σὺν θ(ε)ῷ ἁγίῳ, τὰ ὁποία ἐκαλόπησεν ὁ μουσικώτατος κ(ύριο)ς Χρυσάφης ὁ κωνσταντινουπολιτ(ὴς) ~~[illegible]~~ [πρωτο] ψάλτης. О Хрисафе см. Пападопуло-Керамевс А.И. Μανουὴλ Χρυσάφης. Виз. Временник 1901 вып. 3-4.

На л. 95 – пометка писца Косьмы Македонянина с датой 1681 г.

Далее следуют песнопения к литургии Иоанна Златоуста. Последний лист, видимо, вырван.

В начале песнопений – многочисленные узкие заставки.

Вод. зн. – следующие друг за другом полумесяцы.

На л. 1 – пометка с датой: 1841 г.

Переплет – картон, корешок кожаный, по краям рвется. Листы потемнели, в пятнах. Лл. 2 и 6 – обрезаны. Л. 1 – подклеен.

Ин. 889

8.V.46 Аспирант Ин-та Истории АН СССР
Акаждан

ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Гос. Биб-ки СССР им. Ленина
Фонд № 379
Собрание
Д.В.Разумовского
№ 123

Сборник певческий (Учебник певческий, Октоих и др.) на безлинейных нотах.

1681 г.

Греческий яз.
Скоропись.

108 лл.
14,6 x 10,0

Переплет картонный с кожаным корешком, по краям рвется. Листы потемнели, в пятнах. Последний лист, повидимому, вырван. На л.95 запись писца Косьмы Македонянина, датированная 1681 г. На л.1 запись, датированная 1841 г.

В рукописи заставки (13): на лл. 11,17 растительного орнамента без рамки, на лл. 25об.,78об., 95об., вытянутые полосы из нециркульных кругов с розетками в центре, на лл.1,34об.,50об.,70об., 85об. вытянутые полосы геометрического орнамента, на л.42об. вытянутая полоса плетения типа цыновки, на лл.61об.,102 - жгуты; на л.34 концовка -цепочка росчерков; - чернила, киноварь; небольшие киноварные инициалы: на л.5 в таблице изображение солнечного лика, - чернила.

ОТДЕЛ РУКОПИСЕЙ
Гос. Биб-ки СССР им. Ленина
№ поступления
Ин 889.Греч. 94
Общее колич-во листов
108 лл.

123

Уст. 94
Ф 379 № 123

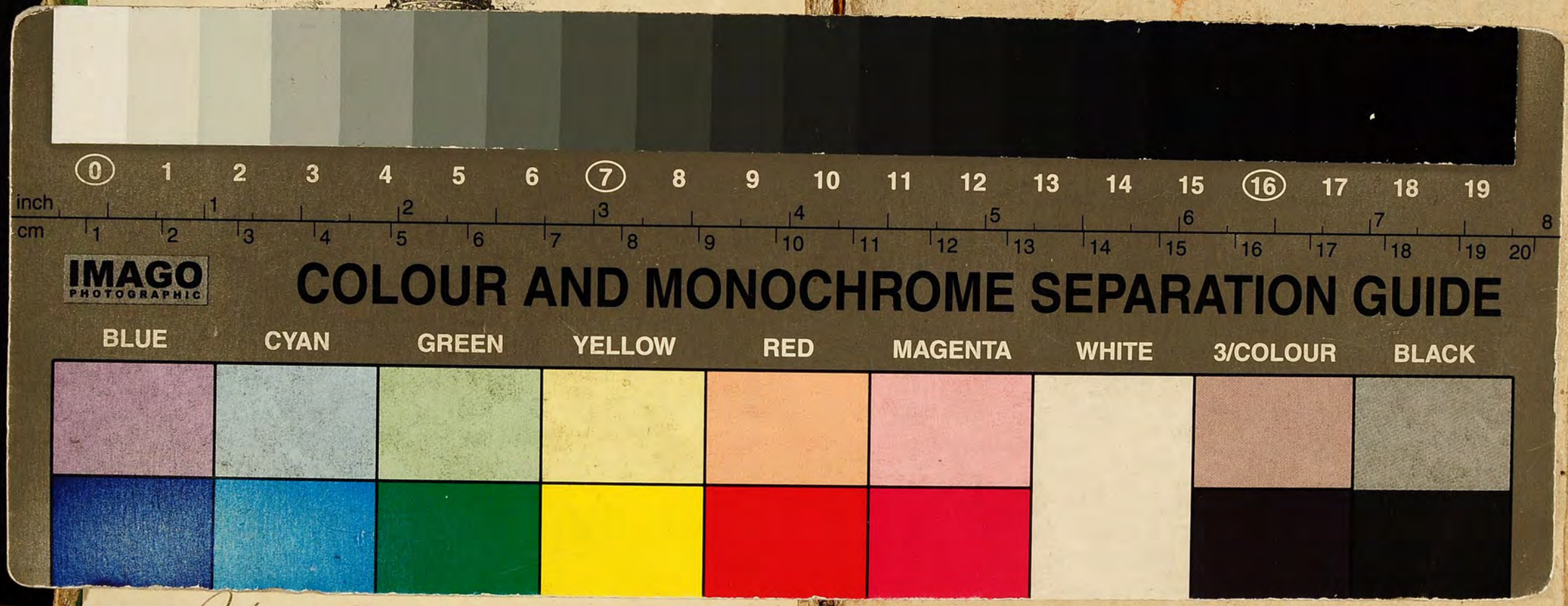

Иностран.

Греч. 94
Ф379 И123

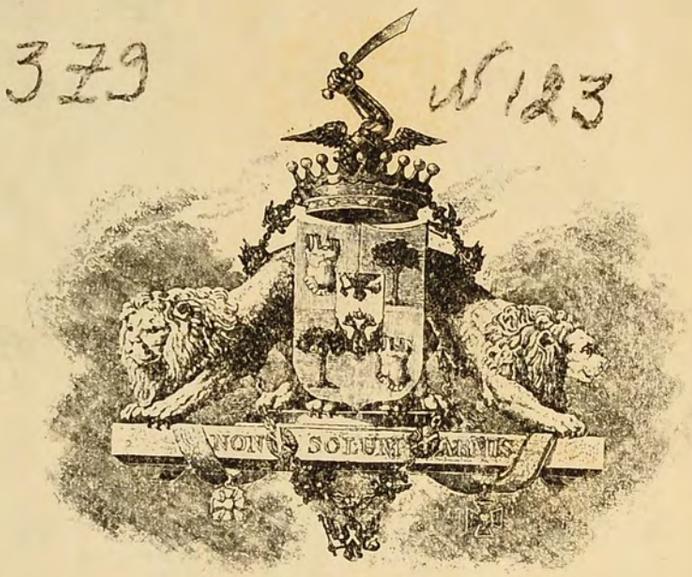

ИМПЕРАТОРСКАГО Московскаго
и Румянцовскаго Музея
Отдѣленія рукописей.
№ 889.
Иностран.

θ ὀξύτονα καὶ βαρύτονα περισπώμενα
ὀξύτονα καὶ περισπώμενα οὐδὲν παρὰ
τὴν προσῳδίαν διαφέρουσιν ἀλλήλων
λέξις ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ κατὰ
συνθήκην ἧς μέρη οὐδὲν σημαίνει
κεχωρισμένα οἷον ἄνθρωπος βοῦς
ἵππος ἀπόφανσις ἐστὶ λόγος ἐν ᾧ
τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθὲς ὑπάρχει
οἷον ὁ ἄνθρωπός ἐστιν ζῷον
ἐπιστήμη ἐστὶ διάθεσις τοῦ
ἀντιλαμβανομένου τῆς ἀληθείας
ἀκριβὴς καὶ ἀμετάπτωτος ὑπὸ
λόγου ἢ ἀπόδειξις ἐστὶ συλλογισμὸς
ἐπιστημονικὸς ἢ συλλογισμὸς δι'
ὃν ἐπιστάμεθα ἐστὶν ἀρχὴ
ἀποδείξεως ἡ ἄμεσος πρότασις
ἄμεσος ἐστὶ πρότασις ἡ μὴ
δι' ἄλλου τινὸς ἀλλὰ δι' αὑτῆς
γνωριζομένη ἀναγκαῖον ἐστὶ τὸ
μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν
ἐνδεχόμενον ἐστὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον
ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἢ
μὴ ὑπάρχον ὑπάρχειν ἢ
ὑπάρχον μὴ ὑπάρχειν
ἀδύνατον ἐστὶ τὸ μὴ ἐνδεχόμενον
ὑπάρχειν ἢ ὑπάρχον μὴ ὑπάρχειν
ἢ μὴ ὑπάρχον ὑπάρχειν
ἐναντία ἐστὶ τὰ πρὸς ἄλληλα
μέγιστον διαφέροντα ἐν τῷ αὐτῷ
γένει ἢ ἐν ταῖς αὐταῖς δυνάμεσιν
ἀντικείμενα ἐστὶ τὰ ἐναντία
ἢ ἀντίφασις ἐστὶ κατάφασις
καὶ ἀπόφασις ἡ τοῦ καθόλου
πρὸς τὸ κατὰ μέρος ἢ τοῦ
κατὰ μέρος πρὸς τὸ καθόλου
ἀντικειμένη ἀπόφασις
ἐστὶ τὸ μὴ ἐνδεχόμενον
ὑπάρχειν ἢ ὑπάρχον μὴ
ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχον
ὑπάρχειν
ἐναντία ἐστὶ τὰ πρὸς ἄλληλα
μέγιστον διαφέροντα ἐν τῷ αὐτῷ
γένει ἢ ἐν ταῖς αὐταῖς δυνάμεσιν
ἀντικείμενα ἐστὶ τὰ ἐναντία
ἢ ἀντίφασις ἐστὶ κατάφασις
καὶ ἀπόφασις ἡ τοῦ καθόλου
πρὸς τὸ κατὰ μέρος ἢ τοῦ
κατὰ μέρος πρὸς τὸ καθόλου
ἀντικειμένη ἀπόφασις
ἐστὶ τὸ μὴ ἐνδεχόμενον
ὑπάρχειν ἢ ὑπάρχον μὴ
ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχον
ὑπάρχειν

РОССИЙСКАЯ ГОСУДАРСТВЕННАЯ БИБЛИОТЕКА

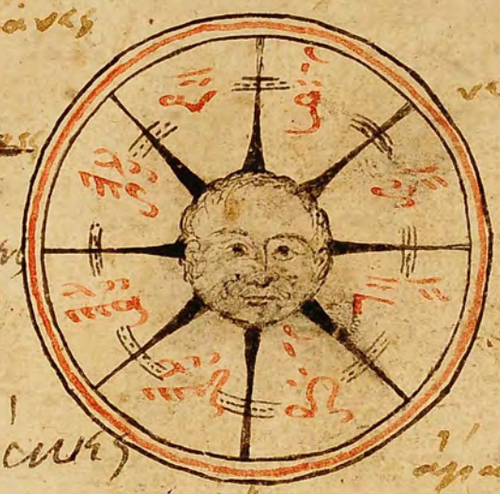

πολιτεύομαι · β΄ πρόσωπον

κλέος · β΄ πρόσωπον ὑποκριτοῦ

καὶ ἡχαμηνὰ ~

ἐπιτόνιον πρὸς σημαδίους

ἀπέχεται καὶ καπέρχεται

πάσα ἡμιφωδιαπτησάτω

πτεπτβχνης ~

τὰ δὲ ἐμπνεύματα σημάδια πρὸ ἀ

φω ἄπτια χέτομπται με

γάλαι ὑπόθεσις · εἰσίπαυτ ~

ἴσον • διπλῆ • παρακλητικῆ •

κράτημα • κύλισμα • ἀντι

καινωκύλισμα • προμικτ •

εξιστρεπτὸν • προμικὸν σύν

ασμα • ψιφιστὸν • ψιφιστὸ

σύνασμα • γοργὸν • ἀργὸν •

ταυρὸς • ἀντικαίνομα •

ὁμαλὸν • θεμαπισμὸς ἴσω •

ἕτερος ἔξω • ἐπέγερμα •

παρακάλεσμα • ἕτερον •

ξυρὸν κλάσμα • ἀργοσύνθετ •

γοργοσύνθετον • οὐράνισμα •

ἀπόδερμα • θὲς ἡ ἀπόθες •

θέμα ἀπλοῦν • χόρευμα •

τζάκισμα • ψιφιστὸν πρῳθκάλεσμα •

προμικὸν πρῳθκάλεσμα •

πίασμα • σεῖσμα • σύνασμα •

ἔναρξις • βαρία • ἡλίγισμα •

εἰσὶ δὲ ἡ τῶν θοραίτων •

κτῶ ἤχων παίντα •

Θεοτόκε παρθένε ὑμνοι μέλψαι.

φέται ἄνομον πόλεμον νῦν

πλὴν · ἡ οἰδίπου ἀπόκρισις.

σωώσεσθαι ποθοῦσι λιμένα

Ἐχεπνεῦ ὕμνοις ἀείσατε

ἀνάγκην ἔχω καὶ ἐξουσίαν οὐ

ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους.

ἀπὸ β. ἀπὸ γ. ἀπὸ δ.

ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους.

ἀπὸ α. ἀπὸ β.

ἀπὸ τοῦ Α. ἀπὸ τοῦ ἐσπερινοῦ.

ἀπὸ τοῦ δ. ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου.

ἀπὸ τοῦ ε. ἀπὸ τοῦ ς.

ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ μέρους.

Θεοτόκε παρθένε ὑμνοι μέλψαι.

ἐπὶ δεκαπέντε ἀναβαθμοῖς.

ἡ ναὸν καὶ ἀφόβως

μεγάλα · πειράσμοις · ἡ ὀπώρα.

Ἀναστάσιμα σὺν θῷ ἁγίῳ, τὰ ὁποία
ἐκαλόπησεν ὁ μουσικώτατος κατὰ χρυσάφης
ὁ κωνσταντινουπόλιτος ἀψάλτης.

ἀρχὴ τῶν κεκραταρίων μετὰ τῶν κατὰ θυνθητῶν.

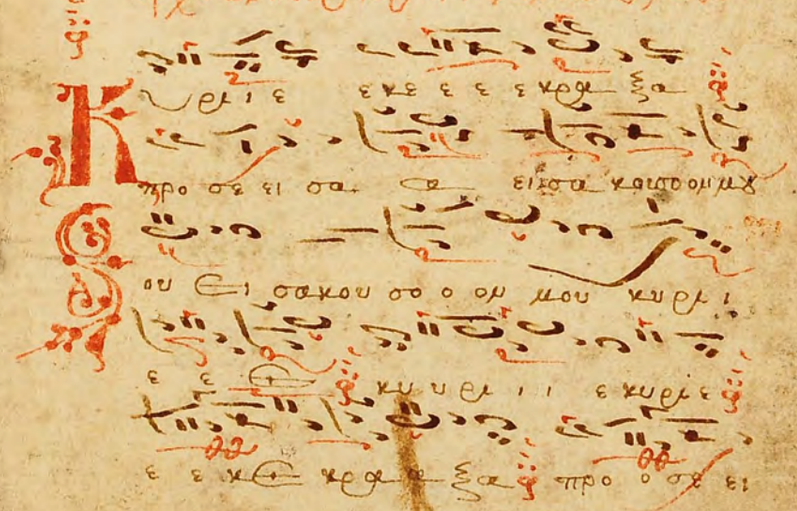

ϐζ

Κύ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε
ει σα κου σο ο ον μου ει σα κου σον μου
κυ ρι ι ε κυ ρι ε ε ε
κε κρα ξα προς σε ει σα κου σο ον μου
προ ο ο σχες τη φω ω ω νη της
δε η σε ε ε ως μου εν τω κε κρα
γε ναι με προ ο ος σε ει ει σα
κου σον μου κυ ρι ι ε:~

Κα τευ θυν θη τω η η προ σευ χη μου
ως θυ μι α μα ε εν ω πι ι ον σου
ε πα ρσις των χει ρων μου θυ
σι α ε σπε ε ρι νη ει σα α

κου σον μου κυ ρι ι ε:~

Κύ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει
σα κου σο ον μου ει σα α κου
σον μου κυ ρι ι ε
κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ
σε ε ει σε ει σα κου σο ον μου
ου προ σχες τη φω νη τη ης δε η η
δε η σε ως μου εν τω κε κρα γε
ναι με ε ε προς σε ει σα
κου σο ον μου κυ ρι ι ε:~

Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου
ως θυ μι α μα ε νω πι ι ον σου

Βου ιερουδημ ουκε παλι πλε
ασαι λαον μου ιερουδημ και
ταπεινωσω τους ταπεινους
αυτης και ουκ εσται εκει
ετι φωνη κλαυθμου και φωνη
κραυγης. ουκ εσται εκει
ετι ουδε μη πληρωθη ημερας
αυτου και ο νεος εκατον
ετων αποθανειται και ο
υβριστης εκατον ετων
κατα-ραθησεται. και οικο-
δομησουσιν οικους και
κατοικησουσιν και φυτευ-
σουσιν αμπελωνας και
φαγονται τους καρπους
αυτων. ου μη οικοδομησω-
σιν αλλος κατοικησει
και ου μη φυτευσωσιν
αλλος φαγεται. ως γαρ
αι ημεραι του ξυλου της
ζωης αι ημεραι του λαου
μου και τα εργα των
χειρων αυτων παλαιω-
θησονται. και οι εκλε-
κτοι μου ου μη κοπιασω-
σιν εις κενον ουδε μη
τεκωσιν εις θανατον
οτι σπερμα ευλογητων
κυριου εστιν αυτοι και
τα εκγονα αυτων μετ
αυτων. και εσται πριν
η κραξαι αυτους εγω
επακουσομαι λεγει κυ-
ριος ο θεος. ο λυκος και
το αρνιον βοσκηθησον-
ται αμα. και ο λεων
ως ο βους φαγεται
χορτον. ο δε οφις
αρτους ου φαγεται
ουκ αδικησουσιν ουδε
μη φονευσωσιν εν παντι
τω ορει τω αγιω μου
λεγει κυριος ο θεος.

Ω γη γη γη ακουε λογον
κυριου. ουτως λεγει κυ-
ριος ο θεος. ουρανος μοι
θρονος η δε γη υποπο-
διον των ποδων μου.
ποιον οικον οικοδομησε-
τε μοι η ποιος τοπος
της καταπαυσεως μου.
ταυτα γαρ παντα εποι-
ησεν η χειρ μου και
εγενετο παντα τα
τουτων λεγει κυριος
ο θεος. επι τινα δε
επιβλεψω αλλ η επι
τον πτωχον και τα-
πεινον και ησυχιον
και τρεμοντα τους
λογους μου. ο θυων
μοσχον ανηρ φονευων
ανθρωπον. ο θυων
προβατον αποκτεινων
κυνα. ο προσφερων
θυμιαμα ευλογων
ματαιον. ταυτα
παντα ηρετισαντο
εν ταις οδοις αυτων
και εν τοις βδελυγ-
μασιν αυτων η ψυχη
αυτων ηυδοκησεν.
εγω δε εκλεξομαι
τα ενθυμηματα
αυτων και τους
φοβους αυτων
ανταποδωσω αυτοις
και εκλαλησα και
ουκ ηκουσαν και
εποιησαν το πονη-
ρον ενωπιον μου
και εν οις ουκ ηθε-
λησα εξελεξαντο.

Ακουσατε ουν τον λογον
κυριου οι τρεμοντες
τους λογους αυτου.
ειπαν οι αδελφοι
υμων οι μισουντες
υμας και εκβαλλον-
τες υμας ενεκεν του
ονοματος μου δοξα-
σθητω κυριος και
οψεσθε εν τη ευφρο-
συνη υμων και αυτοι
αισχυνθησονται.
φωνη κραυγης απο
πολεως φωνη απο
ναου φωνη κυριου
αποδιδουσα ανταπο-
δομα τοις εχθροις
αυτου. πριν ωδινησαι
και ετεκεν πριν ελθειν
τον πονον αυτης
εξεφυγεν και ετεκεν
αρσεν. τις ακουσας
τοιουτον και τις
τοιουτοις εωρακεν
ωδινει γη και ου
τεξεται ωδινας
και ουκ ωδινησει
μη εγω ο κυριος
ο ποιων ουτως
μη εγω ο θεος ο
ποιων ουτως
ευφρανθητε μετα
ιερουσαλημ και
αγαλλιασθε μετ
αυτης πασαι
αι αγαπωσαι
αυτην χαρητε
μετ αυτης χαραν
πασαι αι πενθουσαι
επ αυτην οπως
αν θηλασητε και
εμπλησθητε απο
μαστων παρακλη-
σεως αυτης οπως
αν εκθηλασητε
και τρυφησητε
απο τρυφης δοξης
αυτης οτι ουτως
λεγει κυριος ο θεος
ιδου εγω κλινω
επ αυτην ωσει
ποταμον ειρηνην
και ωσει χειμαρ-
ρον πλημμυρουν
δοξαν εθνων και
θηλασετε επι πλευ-
ρων φερομενων
και επι γονατων
παιζοντων παρα-
κληθησομαι υμας
εγω και εν ιερου-
σαλημ παρακλη-
θησεσθε και οψε-
σθε και χαρησεται
υμων η καρδια
και τα οστα υμων
ως χλοη ανατελει
και γνωσεται η
χειρ κυριου τοις
σεβομενοις αυτον
και οργισθησεται
τοις απειθουσιν
αυτω. ιδου γαρ
κυριος εν πυρι
ηξει και τα αρματα
αυτου ως συσσει-
σμος ανταποδουναι
εν θυμω οργην
αυτου και επι-
τιμησιν αυτου εν
φλογι πυρος οτι
εν πυρι κυριος
κρινει και εν
μαχαιρα αυτου
πασαν σαρκα
και πληθυνθησον-
ται οι τραυματιαι
υπο κυριου. οι
αγιαζομενοι και
καθαριζομενοι
προς τας θυρας
εν τοις κηποις
οπισω ενος εν
μεσω των θυρων
οι εσθιοντες κρεα
υειων και βδελυγ-
μα και μυες
αμα συντελεσθη-
σονται λεγει κυ-
ριος ο θεος. και
εγω τα εργα αυτων
και τους διαλογι-
σμους αυτων
εκλεξομαι ερχε-
σθαι συναγαγειν
παντα τα εθνη
και τας γλωσσας
και ηξουσιν και
οψονται την δοξαν
μου και θησω εν
αυτοις σημειον
και αποστελω
εκ τουτων σωζο-
μενους προς τα
εθνη εις θαρσις
και λιβυην και
τοξευοντας τοξον
εις τουβαλ και
ιαυαν εις τας
νησους τας μα-
κραν οιτινες
ουκ ακηκοασιν
της φημης μου
και ουκ εωρακασιν
την δοξαν μου
και αναγγελουσιν
την δοξαν μου
εν τοις εθνεσιν
και αξουσιν παν-
τας τους αδελ-
φους υμων εξ
εθνων δωρον
κυριω επι ιππων
και αρμασιν και
καθεδραις και
ημιονοις και
καμηλοις επι το
ορος το αγιον
μου ιερουσαλημ
λεγει κυριος
καθαπερ εαν
ενεγκωσιν οι
υιοι ισραηλ το
θυσιαστηριον
δωρον εν καθα-
ροις σκευεσιν
εν οικω κυριου
και εκ τουτων
λημψομαι ιερεις
και λευιτας
λεγει κυριος
καθαπερ γαρ
ο καινος ουρα-
νος και η καινη
γη α εγω ποιω
μενουσιν ενω-
πιον μου λεγει
κυριος ουτως
στησεται το
σπερμα υμων
και το ονομα
υμων και εσται
απο μηνος εις
μηνα και απο
σαββατου εις
σαββατον ηξει
πασα σαρξ του
προσκυνησαι
ενωπιον μου
λεγει κυριος
και εξελευσον-
ται και οψονται
τα κωλα των
ανθρωπων των
παραβεβηκοτων
εν εμοι ο γαρ
σκωληξ αυτων
ου τελευτησει
και το πυρ αυτων
ου σβεσθησεται
και εσονται
εις ορασιν πασι
τοις σαρκι

λεγοντα ο αναστας εκ των νε-
κρων κυριε δοξα σοι:-

Γυναικες μυροφοροι μυρα
φερουσαι μετα σπουδης και οδυρ-
μου τον ταφον σου κατελαβον
και μη ευρουσαι το αχραντον σωμα
σου παρα δε του αγγελου μαθουσαι
το καινον και παραδοξον θαυμα
τοις αποστολοις ελεγον ανε-
στη ο κυριος ο παρεχων
τω κοσμω το μεγα ελεος:-

Λυθεισου πεπληρωται η του

δοξα νυν

ησαιου προρρησις παρθενος γαρ
εγεννησας και μετα τοκον ως προ
τοκου διεμεινας θεος γαρ ειν
ο τεχθεις διο και φυσεις
εν και μονοπροσωπον αλλα θεομη-
τορ ικετευε σπλαγχνοις σου
σω τε με νει προσφερομενας σοι
μη παριδης αλλως του κραγ
ο ο ο ο ο ο ο κ ο ο ο κ
ουσας αγκαλας φερουσα σοι
κε ι τας ψυχας ημων και πρες
βευε σωθηναι τας ψυ-
χας ημων:-

Ο δοξαζων σου τον θεον και σωτηρα ημων ιησουν χριστον
εν τω ναω της αγιας σου δοξης αναληφθηναι
ηξιωσε τους μαθητας αυτου ευλογων αυτους
και λεγων ειρηνην την εμην δωρουμαι
υμιν ειρηνην την εμην καταλειπω
υμιν δι ην αιτιαν και ημεις
δεομεθα σου δεσποτα φιλανθρωπε
δος ημιν την ειρηνην σου
και την αγαπην σου
και κατευθυνον τους ποδας ημων
εν οδω ειρηνης
ινα μετα παρρησιας
δοξαζωμεν σε τον μονον παν-
αγιον και αγαθον θεον ημων
οτι σοι πρεπει πασα δοξα τιμη
και προσκυνησις
τω πατρι και τω υιω
και τω αγιω πνευματι
νυν και αει και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην

Ο δοξαζων σου τον μονογενη υιον και λογον
του θεου εν τοις αγιοις σου πολλαις
και ποικιλαις δυναμεσιν
ενδοξασθηναι
και τον αγιον σου πνευμα
εν τη ημερα της πεντηκοστης
επι τους μαθητας σου
εξαποστειλαι
ηξιωσε
δος ημιν αγιε
ινα μετα καθαρας καρδιας
και ανεσκευασμενης ψυχης
και προσωπου ανεκκλητου
προσφερωμεν σοι
την λογικην ταυτην
και αναιμακτον θυσιαν
υπερ των ιδιων ημων
αμαρτηματων
και των του λαου αγνοημα-
των και δεξασθαι αυτην
προς το υπερουσιον σου
και νοερον θυσιαστηριον
εις οσμην ευωδιας πνευματικης
και αντικαταπεμψαι ημιν
την χαριν του αγιου σου πνευματος
επικλησιν:

Ο δοξαζων σου τους αγιους αποστολους
εν τη ημερα της πεντηκοστης
πεμψας αυτοις το παρακλητον
σου πνευμα το αγιον
και δι αυτων παση τη οικουμενη
κηρυξαι το ευαγγελιον
ηξιωσε
δος ημιν αγιε
ινα μετα παρρησιας
και ακαταγνωστου συνειδησεως
επικαλεσωμαι σε τον επουρανιον
θεον τον πατερα
και ειπω
πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις
αγιασθητω το ονομα σου
ελθετω η βασιλεια σου
γενηθητω το θελημα σου
ως εν ουρανω και επι της γης
τον αρτον ημων τον επιουσιον
δος ημιν σημερον
και αφες ημιν τα οφειληματα ημων
ως και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων
και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον
αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου
οτι σου εστιν η βασιλεια
και η δυναμις και η δοξα
του πατρος και του υιου
και του αγιου πνευματος
νυν και αει και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην

Ο δοξαζων σου τον μονογενη υιον και λογον
του θεου εν τοις αγιοις σου πολλαις
και ποικιλαις δυναμεσιν
ενδοξασθηναι
και τον αγιον σου πνευμα
εν τη ημερα της πεντηκοστης
επι τους μαθητας σου
εξαποστειλαι
ηξιωσε
δος ημιν αγιε
ινα μετα καθαρας καρδιας
και ανεσκευασμενης ψυχης
και προσωπου ανεκκλητου
προσφερωμεν σοι
την λογικην ταυτην
και αναιμακτον θυσιαν
υπερ των ιδιων ημων
αμαρτηματων
και των του λαου αγνοημα-
των και δεξασθαι αυτην
προς το υπερουσιον σου
και νοερον θυσιαστηριον
εις οσμην ευωδιας πνευματικης
και αντικαταπεμψαι ημιν
την χαριν του αγιου σου πνευματος
επικλησιν:

Ο δοξαζων σου τους αγιους αποστολους
εν τη ημερα της πεντηκοστης
πεμψας αυτοις το παρακλητον
σου πνευμα το αγιον
και δι αυτων παση τη οικουμενη
κηρυξαι το ευαγγελιον
ηξιωσε
δος ημιν αγιε
ινα μετα παρρησιας
και ακαταγνωστου συνειδησεως
επικαλεσωμαι σε τον επουρανιον
θεον τον πατερα
και ειπω
πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις
αγιασθητω το ονομα σου
ελθετω η βασιλεια σου
γενηθητω το θελημα σου
ως εν ουρανω και επι της γης
τον αρτον ημων τον επιουσιον
δος ημιν σημερον
και αφες ημιν τα οφειληματα ημων
ως και ημεις αφιεμεν τοις οφειλεταις ημων
και μη εισενεγκης ημας εις πειρασμον
αλλα ρυσαι ημας απο του πονηρου
οτι σου εστιν η βασιλεια
και η δυναμις και η δοξα
του πατρος και του υιου
και του αγιου πνευματος
νυν και αει και εις τους αιωνας
των αιωνων αμην

επελθης εκ παρθενου και αχω
ριστος υπηρχες τω πατρι επα
θες ως ανθρωπος εκουσιως υ
πεμεινας σταυρον ανεστης εκ του
ταφου ως εκ παστάδος προελθων ι
να σωσεις τον κοσμον Κυριε δοξα σοι:-

Οτε προσηλωθης τω ξυλω του σταυ
ρου τοτε ενεκρωθη το κρατος του
εχθρου η κτισις εσαλευθη τω φο
βω σου και ο αδης εσκυλευθη
τω κρατει σου τους νεκρους εκ των ταφων
ανεστησας και τω ληστη τον παρα

δεισον ηνοιξας Χριστε ο
Θεος ημων δοξα σοι:-

Οδυρομεναι μετα σπουδης το
μνημα σου κατελαβον αι
τιμιαι γυναικες ευρουσαι δε
τον ταφον ανεωγμενον και μα
θουσαι παρα του αγγελου το και
νον και παραδοξον θαυμα απηγγε
λαν τοις αποστολοις ο τι ανεστη
ο Κυριος δωρουμενος
τω κοσμω το μεγα ελεος:-

Την των παθων σου αμωλωπω στ

σου προσκυνουμεν Χριστε ο Θεος ε
ο ο ευκος και Ἰω εν τη η σι ι ων
δε ωο τη κιιν ι Θερουργη ι αν
Την εντελεχειων αι ωνων Θεο ο φα
νος γε γε νη με νικη ζυταρ εν σκο
τη και θα δον τας ο η λιος ε
φωτι σε της δικαι ο συν ης προσα
νε ωερον Χαραγω γον ελαμι ιν
κυ ρι ε δο ξα σοι :-

Το φιλο ταρχον γε νος των ι ουδαι
ων ε νωτι σασθε που ει σιν οι πι
λατω προσελθον τες ειπωσιν

οι φυλασσοντες στρατι ω ται που
δ σιν αοφαγι δες του μνηματος
που μετετεθη ο ταφης που εκπρα
θη ο απρατος πως εσυλη
θη ο θησαυρος ουκος πισ
κοφαν τι τες των εγερ σιν του σω
τηρος παραμομοι ι ουδαιοι
ωνεστη ο εν νεκροις ελευ
θερος και παρεχει τω κοσμω
το μεγα ελεος :- ο μακαρισμ

λ ι αβρωσεως εξηγαγε του πα
ραδεισου ο εχθρος τον αδαμ δι

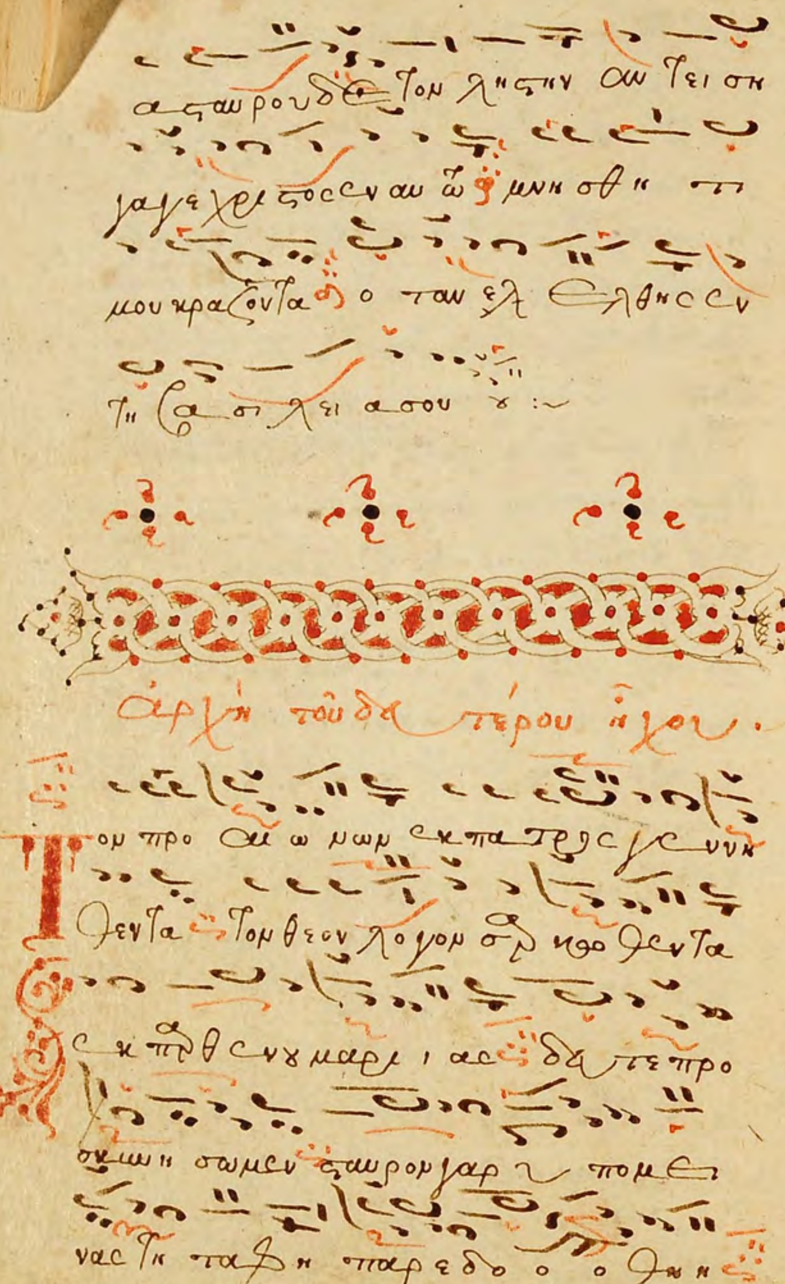
σταυροῦ δὲ τὸν λῃστὴν
μνήσθητί
μου κράζοντα ὅταν ἔλθῃς ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου :~
Ἀρχὴ τοῦ δευτέρου ἤχου.
Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννη
θέντα τὸν θεὸν λόγον σαρκωθέντα
ἐκ παρθένου μαρίας δεῦτε προ
σκυνήσωμεν σταυρὸν γὰρ ὑπομεί
νας τῇ ταφῇ παρέδοτο

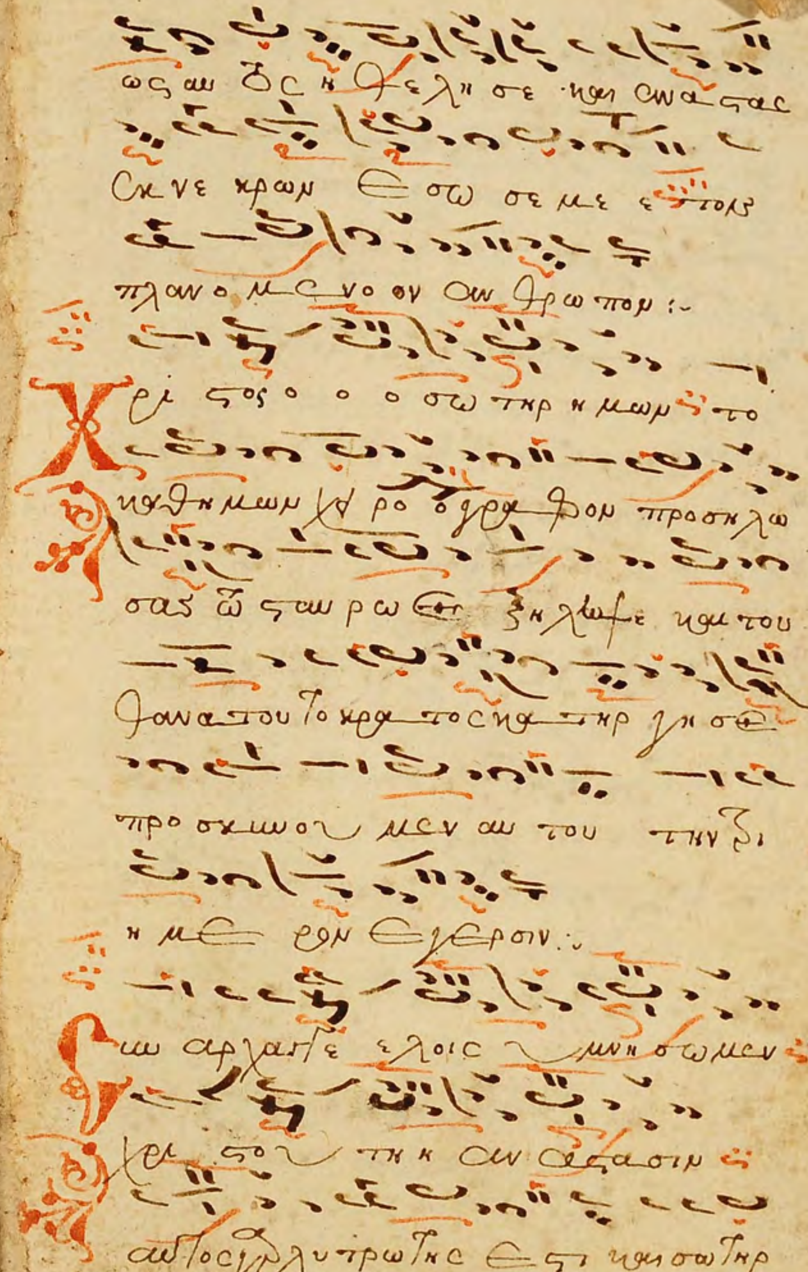
καὶ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν ἔσωσέ με τοὺς
πλανωμένους ἀνθρώπους :~
Χαῖρε σταυρὲ ὁ σωτὴρ ἡμῶν τὸ
καθ' ἡμῶν χειρόγραφον προσηλώ
σας ἐξήλειψε καὶ τοῦ
θανάτου τὸ κράτος
ἡμερον ἔγερσιν :~
Σὺν ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν
αὐτὸς γὰρ λυτρωτής ἐστι καὶ σωτὴρ

Ἐπή ξαν πύ λας χαλ κᾶς καὶ συ
νέ τρι ψα ας καὶ μο χλοὺς σι δη
ροὺς συ νέ θλα σας καὶ ἐ ξή γα
γες ἡ μᾶς ἐκ σκό τους καὶ σκι
ᾶς θα νά του καὶ τοὺς δε σμοὺς ἡ μῶν
δι ερ ρή ξας:-

Τὸν σω τῆ ρα ὁ ὕ μνον ἄ δον τες
ἐκ στό μα των ἀ να μελ ψω μεν δεῦ τε
πάν τες ἐν οἴ κῳ Κυ ρί ῳ προσ
πέ σω μεν λέ γον τες ὁ ἐπὶ
ξύ λου σταυ ρω θεὶς καὶ ἐ νε κρῶν
ἀ να στὰς καὶ ὢν ἐν κόλ ποις τοῦ πα

τρὸς ὁ υἱ ὸς ἱ λά σθη τι ταῖς ἁ
μαρ τί αις ἡ μῶν:-

Δό ξα πα τρὶ καὶ υἱ ῷ καὶ ἁ
γί ῳ πνεύ μα τι:-

Καὶ νῦν καὶ ἀ εὶ καὶ εἰς τοὺς αἰ
ῶ νας τῶν αἰ ώ νων ἀ μήν:-

Παρ ῆλ θε ἡ σκι ὰ τοῦ
νό μου τῆς χά ρι τος ἐλ θού σης
ἡ ἡ ἡ ...ἡ ἡ ἡ ...σ ῶ ὡ
ὡς γὰρ ἡ βά τος οὐκ ἐ καί ε το
κε ο κα τα φλε γο μέ νη οὕ
τω παρ θέ νος ἔ τε κες καὶ παρ θέ νος

...μει νε κεκλεισαν αντι ξυλου πτη

ρος δικαιο σύ νης ανε

ε πειλεν ηλιος αντιμω

σε ως Χριστε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο οικεος η σωτηρ ελ των

ψυχων ημων :- αυτο στ χ'

Η αναστασις σου Χριστε σωτηρ

πασαν εφωτισε την οικουμε

νην και ανεκαλεσω το ιδι ον

πλασμα παντοδυναμε κυριε

Δ ι αξυλου ... δο ξα σοι :-

σω ωπερ κατηργησας την του ξυ

λου καταραν κρατος θανατου τη τα

φη η σου ενεκρωσας εφωτισας

δε το γενος ημων τη εγερ

σει σου δι ο ο κε ο βο ωμεν

σοι ζωοδοτα Χριστε ο θεος

ημων δοξα σοι :-

Εν τω σταυρω Χριστε φανεις κα

θηλουμενος ηλλοιωσας καλλος

κτισματων και εμεν απανθρω

πον στρατιωται ταδυ κηυ μενοι

λογχη πλευραν σου εκεντησαν ε

βραιοι δε σφραγισαι ταφον

λι τικον το πλωσιν εξουσιαν

ουκ επτασαμεν ναι αλλο δι οικ

τον σπλαγχνον σου κα ταδεξαμε

νος ταφην και τρι ημερος αναστας

κυριε δοξα σοι :~

Ω ο δο ταλχηστε εχου σι ως

παθος υποστας δι αθηκτοις ενα

δη δε κατελθων ως δυνατος τοις ε

κει την ελπι δα μενον τας πλωσιν

αφαρπασας ως σκυλα κρα ται

ου ου κε ου παραδεισον αν θαδου

οικειν δε δωρη σαι διο ο κε ο

και ημιν τοις δοξαζουσι την πλωσιν

τρι ημερον εγερσιν δωρησαι

ιλασμον αμαρτιων και το με

γα ελεος :~ Δόξα. Ἦχος.

Ω ω ω ω ω ω ω ω κε ω

ω θαυματος και αινου κε ου

παν των παλαι θαυματων

τις γαρ εγνω μητερα ανανδρος

τετοκει αν και εν αγκαλαις

φερουσαν τον απασαν την κτισιν πε

ριεποντα θεου εστι βουλη

το κυηθεν ον ως βρεφος

Πορεύεται ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν· καὶ ὄρθρου πάλιν παραγίνεται εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς. Ἄγαγε δὲ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ κατειλημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατείληπται ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη· ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῖν Μωσῆς ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθάζειν· σὺ οὖν τί λέγεις περὶ αὐτῆς; Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ κατέγραφεν εἰς τὴν γῆν, μὴ προσποιούμενος. Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνέκυψεν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω ἐπ' αὐτῇ· καὶ πάλιν κατακύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν τῷ μέσῳ οὖσα. Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Γύναι, ποῦ εἰσιν; οὐδείς σε κατέκρινεν; Ἡ δὲ εἶπεν· Οὐδείς, κύριε. Εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγώ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ μηκέτι ἁμάρτανε.

Πάλιν οὖν ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθής. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυτοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία μου, ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ ὑπάγω· ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι ἢ ποῦ ὑπάγω. Ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα κρίνετε, ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα· καὶ ἐὰν κρίνω ἐγὼ δὲ, ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ ἀληθής ἐστιν, ὅτι μόνος οὐκ εἰμί, ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ. Καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν· ἐγώ εἰμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ, καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστιν ὁ πατήρ σου; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ἤδειτε, καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ἤδειτε. Ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν, ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Ἄγγελος μεν το χαι ρε προ τησ σου
λης και εἰπε ως χαρι εστη κεχαρι
τωμενη ὁ κυ μετα σου ἀγγελος
δε των λιθον του συδο ο ξουσου
μενος ἐκ του μνηματος ἐκαθητο ἐπ
αυτη σεισμος γαρ ἐγενετο μεγας
λυπησ α φοσωσησ συμβολωσησ
ωμ ὁ δε ειδεα αυτου ἦν ὡσει ἀστρα
πη και το ἐνδυμα αυτου λευκον
ὡσει χιων ἀπο δε του φοβου αυτου
ἐσεισθησαν οι τηρουντες και ἐγε
νοντο ὡσει νεκροι ὁ δε ἀγγελος
ἀποκριθεις εἰπεν ταισ γυναιξιν
μη φοβεισθε ὑμεισ οιδα γαρ ὑμων
τον σταυρωμενον ζητειτε ουκ ἐστιν
ὧδε ἠγερθη γαρ καθως ειπεν δευ
τε ἰδετε τον τοπον οπου ἐκειτο ὁ
κς και ταχυ πορευθεισαι ειπατε
τοισ μαθηταισ αυτου οτι ἠγερθη
και προαγει ὑμασ εισ την γαλιλαι
αν ἐκει αυτον ὀψεσθε ἰδου εἰπον
ὑμιν και ἀπελθουσαι ταχυ ἀπο του
μνημειου μετα φοβου και χαρασ
μεγαλησ ἔδραμον απαγγειλαι τοισ
μαθηταισ αυτου ἰδου ὁ ἰς ὑπηντη
σεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε
προσελθουσαι ἐκρατησαν αυτου
τουσ ποδασ και προσεκυνησαν
αυτω ὁ δε τοτε λεγει αυταισ
μη φοβεισθε ὑπαγετε ἀπαγγειλα
τε τοισ ἀδελφοισ μου ἵνα ἀπελθω
σιν εισ την γαλιλαιαν κακει με
ὀψονται πορευομενων δε αυτων
ἰδου τινεσ της κουστωδιας ἐλθον
τεσ εισ την πολιν ἀπηγγειλαν τοισ
ἀρχιερευσιν απαντα τα γενομενα
οι δε συναχθεντεσ μετα των πρε
σβυτερων συμβουλιον τε λαβοντεσ
ἀργυρια ἱκανα ἔδωκαν τοισ στρα
τιωταισ λεγοντεσ ὑμεισ ειπατε
οτι οι μαθηται αυτου νυκτοσ ἐλθον
τεσ ἔκλεψαν αυτον ἡμων κοιμω
μενων και ἐαν τουτο ἀκουσθη ἐπι
του ἡγεμονοσ ἡμεισ πεισομεν αυτω
και ὑμασ ἀμεριμνουσ ποιησομεν
οι δε λαβοντεσ τα ἀργυρια ἐποι
ησαν ὡσ ἐδιδαχθησαν και ἐδιε
φημισθη ὁ λογοσ ουτοσ παρα
Ἰουδαιοισ ἄχρι τησ σημερον
ἡμερασ ἡ δε μια των σαββατων
ὀρθρου βαθεωσ ἐπεφωσκεν εισ
ἐλθεν μαρια ἡ μαγδαληνη και ἡ
ἄλλη μαρια θεωρησαι τον τα
φον ἰδου γαρ σεισμος ἐγενετο
μεγασ ἀγγελος γαρ κυ καταβασ
ἐξ ουρανου προσελθων ἀπεκυλισε
τον λιθον και ἐκαθητο ἐπ αυτω
ἡ ειδεα αυτου ὡσει ἀστραπη και
το ἐνδυμα αυτου λευκον ὡσει χιων
ἀπο δε του φοβου αυτου ἐσεισθη
σαν οι τηρουντες και ἐγενοντο
ὡσει νεκροι ἀποκριθεισ δε ὁ ἀγ
γελοσ εἰπεν ταισ γυναιξιν μη
φοβεισθε ὑμεισ γαρ οιδα ὑμων
τον σταυρωμενον ζητειτε ουκ ἐστιν
ὧδε ἠγερθη γαρ καθως ειπεν δευ
τε ἰδετε τον τοπον οπου ἐκειτο ὁ
κς και ταχυ πορευθεισαι ειπατε
τοισ μαθηταισ αυτου οτι ἠγερθη
και προαγει ὑμασ εισ την γαλιλαι
αν ἐκει αυτον ὀψεσθε ἰδου εἰπον
ὑμιν και ἀπελθουσαι ταχυ ἀπο του
μνημειου μετα φοβου και χαρασ
μεγαλησ ἔδραμον απαγγειλαι τοισ
μαθηταισ αυτου ἰδου ὁ ἰς ὑπηντη
σεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε
προσελθουσαι ἐκρατησαν αυτου
τουσ ποδασ και προσεκυνησαν
αυτω τοτε λεγει αυταισ ὁ ἰς
μη φοβεισθε ὑπαγετε ἀπαγγειλα
τε τοισ ἀδελφοισ μου ἵνα ἀπελθω
σιν εισ την γαλιλαιαν κακει με
ὀψονται πορευομενων δε αυτων
ἰδου τινεσ της κουστωδιας ἐλθον
τεσ εισ την πολιν ἀπηγγειλαν τοισ
ἀρχιερευσιν απαντα τα γενομενα
οι δε συναχθεντεσ μετα των πρε
σβυτερων συμβουλιον τε λαβοντεσ
ἀργυρια ἱκανα ἔδωκαν τοισ στρα
τιωταισ λεγοντεσ ὑμεισ ειπατε
οτι οι μαθηται αυτου νυκτοσ ἐλθον
τεσ ἔκλεψαν αυτον ἡμων κοιμω
μενων και ἐαν τουτο ἀκουσθη ἐπι
του ἡγεμονοσ ἡμεισ πεισομεν αυτω
και ὑμασ ἀμεριμνουσ ποιησομεν
οι δε λαβοντεσ τα ἀργυρια ἐποι
ησαν ὡσ ἐδιδαχθησαν και ἐδιε
φημισθη ὁ λογοσ ουτοσ παρα
Ἰουδαιοισ ἄχρι τησ σημερον
ἡμερασ

δι ἑ α(υ)το τὴν ζω ο δο ο τὴν κη ρυτ τον

κη μιν δι ο δο ο ω μεν σοι Ἀ ερ γε

τα τὰν α παν των κυ ρι ε δο ξα σοι :-

ρα νον μυ υ ρε θε μεν σα δα κρυ

ων Ἐ πι το μνη μα σου αι γυ ναι

κες και Ἐ πλη σθη χα ρας ὅ το

μα αυ τῶν ἐν τῷ λε γειν α νε στη ὁ

Αι νε σα τω σαν κυ ει ος :-

ων ε θνη και λα οι χει στον τον θε

ον η μων τον ε χου σι ως δι η μας

μας σταυ ρο ον υ πο μει ναν τα και εν

τω α δη τρι η με ρευ σαν τα και

προ σκυ νη σα τω σαν αυ τον τω

εκ νε κρων α να στα σιν δι ης πε

φω τι σαι παν τα του κο σμου τα

Ε σταυ ρω θεις πε ρα τα :.

Ε τα φης χει στε ως η βου λη θης

Ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως θε

ος και δε σπο της δω ρου με νος τω κο

σμω ζω ην αι ω νι ον και το με

γα ε ε λε ος :-

Ω ως πα ρα νο μοι σφρα γι σαν τες τον

λι θον μει ζο νος η μας θαυ μα τος η

ξι ω σα τε ε χου σι τω γνω στην

Ἦχος
βαρύς.

Τὴν φωνήν σου πρὸς σὲ κεκράγω κύριε ἐπάκουσόν μου·

ἀρχὴ τοῦ τρίτου ἤχου. τοῦ φυσίου

Τῷ σῷ σταυρῷ Χριστὲ σωτὴρ θανάτου κράτος λέλυται καὶ διαβόλου ἡ πλάνη κατήργηται γένος δὲ ἀνθρώπων πίστει σωζόμενον ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει:-

Πεφώτισται τὰ σύμπαντα τῇ ἀναστάσει σου κύριε καὶ ὁ παράδεισος πάλιν ἠνέῳκται πᾶσα δὲ ἡ κτίσις σε ἀνευφημοῦσα ὕμνον σοι καθ' ἑκάστην προσφέρει:-

Δοξάζω τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὴν δύναμιν καὶ τοῦ πνεύματος ἁγίου ὑμνῶ τὴν ἐξουσίαν ἀδιαίρετον ἄκτιστον θεότητα τριάδα ὁμοούσιον τὴν βασιλεύουσαν εἰς αἰῶνας αἰώνων:-

Τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον προσκυνοῦμεν Χριστὲ καὶ τὴν ἀνάστασίν σου ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν τῷ γὰρ μώλωπι σου ἡμεῖς οἱ πάντες ἰάθημεν:-

Ὑμνοῦμεν τὸν σωτῆρα τὸν ἐκ τῆς Παρ

θε νου σαρκωθεντα δι ημας χρι-
σταυρωθηναι τε και ταφηναι τη τριτη ημε-
ρα αναστηναι δωρουμενος ημιν το
μεγα ελεος:-

Τοις εν αδη καταβας Χριστε ευηγγε-
λισα τοις θαρσειτε λεγων νυν νε-
νικηκα εγω ειμι η αναστα-
σις εγω υμας αναξω
λυσας θανατου τας πυλας:-

Οι αναξιως εστωτες εν τω
αχραντω σου οι οικω εσπεριμον
ον υμνον αναπεμπωμεν εκ βα-

θεων κραυγαζοντες Χριστε ο θεος ημων
ο φωτισας τον κοσμον τη τριη-
μερω αναστασει σου εξελου τον
λαον σου εκ χειρος των ε-
χθρων σου φιλανθρωπε:-

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω
πνευματι:-

Και νυν και αει και εις τους αιω-
νας των αιωνων αμην:-

Πως μη θαυμασωμεν τον θε-
ανδρικον σου τοκον πανσεβασμιε
πειραν γαρ ανδρος μη δεξαμε-

μη πανα μαμα ... τε ε κε ε ε

κε ε ε ε κεσ φ απαθεσ

ον ενσαρκη τον προ ο αι ωνιων εκ

πα θε α προ ο κεος φ συνηθεντα α

μη θεσ α α α α κε α

α κε α φ μη δαμω ω ως ῦ πο

μει να α δεντα φ την πην η

φυρ μο ον λε αι ρεσιν φ αλλα

κα τε ραχ ου σι ας φ Τον ι δο ο τη

τα α α α κε α α κε α φ

σω ω αν φυλαξαντα λ ουκο

μη τερ παρθενε διδοσι να φ

αυ τον ι κετευε σω θη ηναι

τας ψυχας των ορθοδοξως φ θεοτο

κον ο μολογουν ου σων των σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε :- Αὐτοσ.

Ο τω παθει σου Χριστε αμαυρωσας

τον ηλι ον φ και τω φωτι της σης α

να στα σε ως φ φαιδρυνας τα συμπαντα

προς δε ξαι ημων φ τον εσπερινον υμ

νον φιλανθρωπε :-

Η ζωοδοχος σου εγερσις Κυριε φ

την οικουμενην πα α σαν εφωτι

σε φ και το ι δι ον πλασμα φ φθα

ρεν ανεκαλεσα

της καταρας του αδαμ απαλλαξαν

τες βοωμεν παντοδυναμε

κυριε δοξα σοι

Θεος υπαρχων απαθης ως θεος

θελων πασχων παθη ως αν

η κτισις μη φερουσα κρεμα

μενον ορωσα τω φοβω εκλονει

το και στενουσα υμνει την σην

μακροθυμιαν και ο αδης ελθων ενα

δη δε τρεις ημερας ανεστης

ζωην τω κοσμω δωρουμενος

και το μεγα ελεος

να τους νοος ημων εκ του θα

νατου χριστε λυτρωσης θα

νατον υπηνεγκας και τρι η

μερος εκ νεκρων αναστας

εαυτω συναναστησας τον

σε θεον επιγνων πας κοσμος

μον εφωτισας κυριε δοξα σοι

Απορος εκ θεου ου πνα δοξα

ματος βουληθεν δε παλιν ουτος δυω.

σωφληρασ η ον τον του θεου

εκ πατρος α αμη θεε προ

Φως φιλανθρωπε ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς
καὶ τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ καὶ πνεύματος
ἅγιε ἀθάνατε βασιλεῦ ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον
διὰ τὴν ἐμὴν σωτηρίαν ἁγνίσθητί μου τὰ χείλη
καὶ φώτισόν μου τὴν καρδίαν καὶ τὰς φρένας
ἵνα ὑμνήσω σε ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ
δέξαι με τὸν ἐξ ἁμαρτιῶν πεσόντα καὶ
ἀνάστησόν με πρὸς μετάνοιαν καὶ ἀνάπλασον
τὸν ἐμὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν καὶ ἐκ χειλέων
ἁμαρτωλῶν καὶ ἀκαθάρτων προσδέξαι με
ὡς τὸν τελώνην καὶ τὴν πόρνην καὶ τὸν
ἄσωτον υἱὸν καὶ ὡς τὸν ληστὴν ἐν τῷ σταυρῷ
ὁμολογῶ σοι ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων σου
καὶ δοξολογῶ σε εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῷ βαπτισθῆναι σε ἐν Ἰορδάνῃ
αἱ τοῦ Τριαδικοῦ προσκυνήσεως ἐπράνθησαν
ἀκτῖνες· φωνὴ γὰρ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει
σοι ἀγαπητὸν σε τὸν Υἱὸν προσαγορεύουσα·
καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς τὴν
τοῦ λόγου βεβαίωσιν ἐπεκύρου· ὁ ἐπιφανεὶς
καὶ φωτίσας τὸν κόσμον Χριστὲ ὁ Θεός
δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Κεχαριτωμένη χαίρει πᾶσα ἡ κτίσις
τῶν Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος ἁγιασθὲν ναὸς καὶ παράδεισος
λογικὸς ἡ παρθενία σου ἣν καὶ τοῖχος
καὶ ἀσφάλεια πᾶσιν ἡ ἀκατάσχετος σου
πλοῦτος ἐν γὰρ τῇ γαστρί σου ἐσκήνωσεν
ὁ τῶν ὅλων Κύριος καὶ Θεός· ἁγία γὰρ
γέγονε καὶ βασίλισσα καὶ μήτηρ τοῦ
ἐλεήμονος· ἣν ἱκετεύομεν ἐκτενῶς
ἐκλυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ παντοίων
περιστάσεων τῶν δεινῶν καὶ ἐκ τῶν
μελλόντων κολάσεων τῶν ἐπερχομένων
ἡμῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῷ βαπτισθῆναι σε ἐν Ἰορδάνῃ
αἱ τοῦ Τριαδικοῦ προσκυνήσεως ἐπράνθησαν
ἀκτῖνες· φωνὴ γὰρ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει
σοι ἀγαπητὸν σε τὸν Υἱὸν προσαγορεύουσα·
καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς τὴν
τοῦ λόγου βεβαίωσιν ἐπεκύρου· ὁ ἐπιφανεὶς
καὶ φωτίσας τὸν κόσμον Χριστὲ ὁ Θεός
δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Κεχαριτωμένη χαίρει πᾶσα ἡ κτίσις
τῶν Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος ἁγιασθὲν ναὸς καὶ παράδεισος
λογικὸς ἡ παρθενία σου ἣν καὶ τοῖχος
καὶ ἀσφάλεια πᾶσιν ἡ ἀκατάσχετος σου
πλοῦτος ἐν γὰρ τῇ γαστρί σου ἐσκήνωσεν
ὁ τῶν ὅλων Κύριος καὶ Θεός· ἁγία γὰρ
γέγονε καὶ βασίλισσα καὶ μήτηρ τοῦ
ἐλεήμονος· ἣν ἱκετεύομεν ἐκτενῶς
ἐκλυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ παντοίων
περιστάσεων τῶν δεινῶν καὶ ἐκ τῶν
μελλόντων κολάσεων τῶν ἐπερχομένων
ἡμῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. δ'.

Ἐν τῷ βαπτισθῆναι σε ἐν Ἰορδάνῃ
αἱ τοῦ Τριαδικοῦ προσκυνήσεως ἐπράνθησαν
ἀκτῖνες· φωνὴ γὰρ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει
σοι ἀγαπητὸν σε τὸν Υἱὸν προσαγορεύουσα·
καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς τὴν
τοῦ λόγου βεβαίωσιν ἐπεκύρου· ὁ ἐπιφανεὶς
καὶ φωτίσας τὸν κόσμον Χριστὲ ὁ Θεός
δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Κεχαριτωμένη χαίρει πᾶσα ἡ κτίσις
τῶν Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος ἁγιασθὲν ναὸς καὶ παράδεισος
λογικὸς ἡ παρθενία σου ἣν καὶ τοῖχος
καὶ ἀσφάλεια πᾶσιν ἡ ἀκατάσχετος σου
πλοῦτος ἐν γὰρ τῇ γαστρί σου ἐσκήνωσεν
ὁ τῶν ὅλων Κύριος καὶ Θεός· ἁγία γὰρ
γέγονε καὶ βασίλισσα καὶ μήτηρ τοῦ
ἐλεήμονος· ἣν ἱκετεύομεν ἐκτενῶς
ἐκλυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ παντοίων
περιστάσεων τῶν δεινῶν καὶ ἐκ τῶν
μελλόντων κολάσεων τῶν ἐπερχομένων
ἡμῖν διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Ὕμνου ἑω θι νὸν αἱ μυ ρο φό ροι
γυ ναῖ κες μετὰ δακρύων προ
σέ ε φε ρον κύριε ὠδί
ας τὰρ ἀρώ ματα κατέχουσαι
τὸ μνῆμά σου κατέλαβον καὶ τὸ ἄχραν
τον σου σῶμα μυρί ι σαι σπου
δάζουσαι ἄγγελος καθήμενος
ἐπὶ τὸν λίθον αὐταῖς εὐηγγελίσα
το τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν τὸν θάνατον γὰρ πατήσας ἀ
νέ στη ὡς θεὸς ὁ παρέχων πᾶ
σι τὸ μέγα ἔλεος:-

Ἐξαστράπτων ἄγγελος ἐπὶ τὸ
μνῆ μα σοῦ τὸ ζω ο ποι ὸν
ταῖς μυ ρο φό ροις ἐ ἔλεγεν σκύ
λω σε τοῖς τάφοις ὁ λυτρωτὴς
ἐ σκύ λευ σε τὸν ᾅδην καὶ ἀνέ
στη τριή μερος ὡς μόνος θε
ὸς καὶ παντοδύναμος:-

Εἰς τὸ μνῆ μα σε ἐπε ζήτησαν
ἐλθοῦσαι τῇ μιᾷ τῶν σαββά
των ἡ Μαγδαληνὴ Μα
ρί ου σα δὲ ὁ λόφυρε τὸ ὁ
κλαυθμῷ βο ῶ σα οἱ μαθηταὶ

μου εκλαυτης παντων βασιλε
ζηλος δε ζω η φο ο ρων αγγε
λων ενδοθεν του μνημειου εβο
α τι κλαιεις ω γυναι κλαι ω φη
σιν ο τι ηραν τον κυριον μου
του ταφου και ουκ οι δα
που εθηκαν αυτον αυτη δε στρα
φεισα ο πισω ως και τει λα σε
αθεως εβο α ο κυριος
μου και ο ο θεος μου δοξα σοι :-

Εβραιοι σωεκλεισαν εν τω τα
φω την ζωην ληστης δε ανε ω ωξεν

εν τη γλωσση την τρυφην κραυγα
ζον και λεγον ο μετ εμου συ
εμε σταυρωθεις σωτηρ κρεμμα
σθ ο μοι επι του ξυλου και εφαι
νετο μοι επι το θρονου του πα
τρι συνκαθημενος αυτος γαρ ε
στι χριστος ο θεος ημων ο
εχων το μεγα ελεος :-

Α θετησαντα την εντολην
σου τον προπατερα αδαμ του
παραδεισου εξορισας τον δε ληστην
οικτιρμον ομολογησαν

ὡς προ ὁ σὴ λωΐτης εἰς α

ὁ ἀγαθὸς ὁ ἐμὸς παῦλος

τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀσπάζεται

ἐρρῶξθαι δὲ ὁ προ σκυνῶν

καὶ ἀσπάζεται σου τὴν ἀκρόασιν

ξυλοῦται σαυρὸν οὐκ ἔκουσ

τὸν ξυλουτὴς παλαικὸς εἰς τὸ σωμ

τι μι ὁ ὁ ὃν ἐλύσας σωτὴρ πάν

λανθρωπος :-

ὡς μὸς μὸς ἀγαθὸς ὁς ἡμῶν φ

ἀνὸ δὸν ἡμᾶν παῦλε δεῖξας ἡμῖν

οὐσωτὴρ ἐν τῇ ζωσηλείασου :

τέλος θεῷ

καὶ ἀρχὴ τοῦ τετάρτου ἤχου

ὁ πρὸ σκυνῶν σου ἀπλῶς

ὃν ζῶ ὁ ποιὸν σοῦ σαυρὸν

προ σκυνῶν σου ὁ θς ὁς

ἐρῶ πᾶν φῦσιν πᾶν ὁ δημιουρ

καὶ πλῶ εἰς οὐ ρα νὸν οὐ κε ἔτ

ἐξαίρετον ἀπὸ πάντ

ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ἁμαρτ

ἐν ἀγαθοῖς σου ἀνα παυ

σον ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων

τῆς ἁμαρτίας ἵνα

ἐν τῇ ἀναστάσει σου

ἀξίους εὑρεθῶμεν

τῆς αἰωνίου σου

βασιλείας

Ψαλμος ιγ΄ ο ον ελυσας δε ιδ΄ ι
Εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
Ειπεν αφρων εν καρδια αυτου
Ουκ εστι θεος διεφθαρησαν
Και εβδελυχθησαν εν επιθυμιαις
Ουκ εστι ποιων χρηστοτητα
Ουκ εστιν εως ενος
Κυριος εξ ουρανων διεκυψεν
Επι τους υιους των ανθρωπων
Του ιδειν ει εστι συνιων η εκζητων
Τον θεον παντες εξεκλιναν
Αμα ηχρειωθησαν
Ουκ εστι ποιων χρηστοτητα
Ουκ εστιν εως ενος
Ουχι γνωσονται παντες οι εργαζομενοι
Την ανομιαν οι εσθοντες τον λαον μου
Βρωσιν αρτου τον κυριον ουκ επεκαλεσαντο
Εκει εφοβηθησαν φοβον
Οπου ουκ ην φοβος
Οτι ο θεος εν γενεα δικαια
Η βουλη του πτωχου κατησχυνατε
Οτι κυριος ελπις αυτου εστιν
Τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ
Εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν του λαου αυτου
Αγαλλιασεται ιακωβ και ευφρανθησεται ισραηλ

Ψαλμος ιδ΄ ο ον ελυσας δε ιε΄ ι
Εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ
Κυριε τις παροικησει εν τη σκηνη σου
Η τις κατασκηνωσει εν τω ορει τω αγιω σου
Πορευομενος αμεμπτως και εργαζομενος δικαιοσυνην
Ο λαλων αληθειαν εν καρδια αυτου
Ος ουκ εποιησεν δολον εν τη γλωσση αυτου
Ουδε τω πλησιον αυτου εκακα εποιησεν
Ουδε ονειδος εδεξατο κατα των πλησιον αυτου
Εξουδενωμενος ενωπιον αυτου ο πονηρευομενος
Τους δε δοξαζοντας τον κυριον εφοβηθη
Ομοσεν τω πλησιον αυτου και ουκ εξελιπεν
Το αργυριον αυτου τοκον ουκ εδωκεν
Και δωρα επι τον αθωον ουκ ελαβεν
Ο ποιων ταυτα ου σαλευθησεται εις τον αιωνα

Ψαλμος ιε΄ ο ον ελυσας δε ις΄ ι
Στηλογραφια του δαυιδ
Φυλαξον με κυριε οτι ηλπισα επι σε
Ειπα τω κυριω κυριος μου ει συ
Οτι των αγαθων μου ου χρειαν εχεις
Τοις αγιοις τοις εν τη γη αυτου εθαυμασεν
Παντα τα θελήματα μου εν αυτοις
Επληθυνθησαν αι ασθενειαι αυτων
Οπισω εσπευσαν
Ου συναχω αι συναγωγαι αυτων απο αιματων
Ουδε μη μνησθω των ονοματων αυτων δια των χειλεων μου
Κυριος μερις της κληρονομιας μου και του ποτηριου μου
Συ εἰ ὁ ἀντιλήπτωρ τοῦ κλήρου μου ἐμοί
Σχοινια επεσεν μοι εν τοις αγαθοις
Και γαρ η κληρονομια μου καλη εστιν εμοι
Ευλογησω τον κυριον τον συνετισαντα με
Ετι δε και τα νυκτερινα παιδευσαν με αι νεφροι μου
Προορωμην τον κυριον ενωπιον μου διαπαντος
Οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω
Διατουτο ηυφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου
Ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι
Οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην
Ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν
Εγνωρισας μοι οδους ζωης
Πλησμονη ευφροσυνης μετα του προσωπου σου
Τερψις εν δεξια σου εως τελους

ρουμενος των ανθρωπων ο Χς νει
δια τουτο υμνουντες δοξαζο
μεν την ζωοποιον και σω
τηριον σου εγερσιν

Κρεμαμενος επι ξυλου μονογενες
Υιε κινατε πασαν κτισιν εσαλευσας
τεθεις εν ταφω δε τους κατοικουν
τας εν ταφοις ανεστησας αφθαρ
σιαν και ζωην χαριζομενος των θε
νει των ανθρωπων διο υμνουντες
δοξαζομεν την τριημερον
σου εγερσιν:-

Λαος παρανομος Χε σε
προδους τω Πιλατω σταυρωθη
ναι κατεδικασεν αγνωμων
περι τον ευεργετην φανεις αλλ
εκων υπεμεινας ταφην αυτε
ξουσιως ανεστης τριημερος
ως Θεος δωρουμενος ημιν απε
λευτητον ζωην και το μεγα
ελεος:-

Μετα δακρυων γυναικες κατα
λαβουσαι το μνημα σε επε
ζητησαν μη ευρουσαι δε ολο

φυ υ ρομεναι μετα κλαυθμου βοω
σαι ε λεγον οι οι μοι ι οι
ε ε οι σωτηρ ημων βασι λε ε ε ε ευ
των απαντων πως εκλαπης
ποιος δε τοπος κατεχει το ζωη
φορο ον σωμα σου αγγελ
ο ος δε ε ε ε ε προς αυτας απε
κρι ν α το μη κλαιετε φησιν
αλλ απελθουσαι κηρυξατε
οτι ανεστη ο κυριος ο ο ο ο
ο ο ο ο ε ο ο ο ε ος παρεχων
ημιν αγαλλιασιν ως μονος
ευσπλαγχνος:-

και αναστας εκ των νεκρων παντο
δυναμε κυριε δοξα σοι
μεγα σου την αναστασιν:-
Εν τω σταυρω σου Χριστε τας αρχας
ας καταργησας ελευθερωσας η
μας και εν τω θανατω σου τον την
φυσιν ημων τυραννησαντα δι
αβολον κατηργησας εν δε τη
εγερσει σου χαρας τα παντα
πληρωσας δι ο βοωμεν σοι
ο αναστας εκ των νεκρων κυ
ριε δοξα σοι:-

μονος παντο δυναμενος:-

Ω πανα των παθων ξωσας ημιν
αλλα και τους απο πραγματων ημας
νος σω τηρησας φωνησας
, να η μας του αλου ελαθης
ρωσης σωσας ; αω ω πα

Ιδου θεου ηλθες επι γη ινα
θεωθης μονο γαρ εσλογε
μη παρη κωλυσον ημας
τα δε πρεσβεια των α
γιων σου ;

Ω σωσας ρωγης σωτηρ ημας
ο αναστας εκ
παγιδων του εχθρου ο αναστας
θεια ανουσ ημας των
αγιων σου ;

θαυ μα ϲὸς ὡς ἄν θρω πος ἀλ λ' ἀ να
ϲὰς ὡς Θε ὸς δι ὰ τοῦ το βο ῶ μεν
δό ξα σοι ζω ο δό τα Χρι ϲὲ ὁ μό
νε φι λάν θρω πε:-

Πέ τραι ἐ σχί σθη σαν σω τὴρ ὅ τε
ἐν τῷ κρα νί ῳ ὁ ϲαυ ρός σου ἐ
πά γη ἔ φρι ξαν ἅ δου πυ λω ροὶ
ὅ τε ἐν τῷ μνή μα τι ὡς θνη τὸς
κα τε τέ θης καὶ τοῦ θα νά του
κα ταρ γή σας τὴν ἰ σχὺν τοῖς τε θνε
ῶ σι πᾶ σιν ἀ φθαρ σί αν πα
ρέ σχες τῇ ἀ να ϲά σει σου Χρι ϲὲ

ζω ο δό τα Κύ ρι ε δό ξα σοι:-

Ἐ πε θύ μη σαν γυ ναῖ κες ἰ δεῖν
σου τὴν ἀ νά ϲα σιν Χρι ϲὲ ὁ Θε ὸς
ὅ τι οὖν ἦλ θε προ λα βοῦ σα Μα
ρί α ἡ Μα γδα λη νὴ εὗ ρε
τὸν λί θον ἀ πο κυ λι σθέν τα τοῦ
μνή μα τος καὶ τὸν ἄγ γε λον κα
θε ζό με νον καὶ λέ γον τα τί
ζη τεῖ τε τὸν ζῶν τα με τὰ τῶν
νε κρῶν ἀ νέ ϲη ὡς Θε ὸς
ἵ να σώ σῃ τὰ σύμ παν τα:-

Ποῦ ἐ ϲι καὶ ἰν ἡ ... ἡ σου ...

ἀρχὴ τοῦ πλαγίου πρώτου.

Ἀλληλουϊάριον. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ· καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐκ τῆς ἀνομίας αὐτῶν ἀνελεῖ αὐτούς· ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Ἐκ τῆς ἀνομίας αὐτῶν ἀνελεῖ αὐτούς· ἐξολεθρεύσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν· εἰς τὸν αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ σκηνώσει ἐν αὐτοῖς.

Στίχ. Καὶ εὐφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν· εἰς τὸν αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ σκηνώσει ἐν αὐτοῖς.

Στίχ. Ἐξάγων κατέχοντας ἐν ἰσχύϊ· πλὴν τοὺς παραπικραίνοντας τὸν κατοικεῖν ἀπαλλοτριωθῆναι.

Στίχ. Ἐξάγων κατέχοντας ἐν ἰσχύϊ· πλὴν τοὺς παραπικραίνοντας τὸν κατοικεῖν ἀπαλλοτριωθῆναι.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐξῆλθες ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου· ὅτε διεπορεύου ἐν τῇ ἐρήμῳ διέβης.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐξῆλθες ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου· ὅτε διεπορεύου ἐν τῇ ἐρήμῳ διέβης.

Στίχ. Ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐστάλαξεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ· ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Στίχ. Ἐσείσθη ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐστάλαξεν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ· ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Στίχ. Βροχὴν ἑκουσίαν ἀπολύσεις, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἀσθενοῦσαν σὺ κατηρτίσω.

Στίχ. Βροχὴν ἑκουσίαν ἀπολύσεις, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἀσθενοῦσαν σὺ κατηρτίσω.

Στίχ. Τὰ ζῶα σου κατῴκησαν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Στίχ. Τὰ ζῶα σου κατῴκησαν ἐν αὐτῇ· ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Στίχ. Ὁ Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Στίχ. Ὁ Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ.

Στίχ. Βασιλεῖς δυνάμεων ἠγαπήθησαν ἠγαπήθησαν· καὶ τῷ κάλλει τοῦ οἴκου σκύλα διελεῖν.

Στίχ. Βασιλεῖς δυνάμεων ἠγαπήθησαν ἠγαπήθησαν· καὶ τῷ κάλλει τοῦ οἴκου σκύλα διελεῖν.

Στίχ. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων· πτερύγια περιστερᾶς ἐν ἀργυρώμασι.

Στίχ. Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων· πτερύγια περιστερᾶς ἐν ἀργυρώμασι.

Στίχ. Ἐν τῷ διανέμειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα ἐπ' αὐτῆς· χιονωθήσεται ἐν Σελμών.

Στίχ. Ἐν τῷ διανέμειν τὸν ἐπουράνιον βασιλέα ἐπ' αὐτῆς· χιονωθήσεται ἐν Σελμών.

Στίχ. Ὄρος Θεοῦ ὄρος πίον· ὄρος πιανόν.

Στίχ. Ὄρος Θεοῦ ὄρος πίον· ὄρος πιανόν.

Στίχ. Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη πιανά;

Στίχ. Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη πιανά;

Στίχ. Ὄρος ἐν ᾧ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Στίχ. Ὄρος ἐν ᾧ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Στίχ. Ἅρματα Θεοῦ μυριοπλασίων χιλιάδων ἐπτακισχιλιάδων· ὁ Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Στίχ. Ἅρματα Θεοῦ μυριοπλασίων χιλιάδων ἐπτακισχιλιάδων· ὁ Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

Στίχ. Ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἀνέβης εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι Κύριον ὁ Θεός.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνῶσαι Κύριον ὁ Θεός.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· ἐπιβαστάζει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· ἐπιβαστάζει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν τοῦ σῶσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Καὶ τοῦ Κυρίου τῆς ἐξόδου θανάτου ἐκφυγεῖν.

Στίχ. Καὶ τοῦ Κυρίου τῆς ἐξόδου θανάτου ἐκφυγεῖν.

υ ... πο ο των παρανομων και λυ

θεις Χε ... σου τη κυ εξεγερσιν

και λαβετε αρ ... αι ... και

ειπατε ο τι ... ημων κοιμωμενων

εκ του μνημειου εσυλλη θη ο νε

κρος ... τις ιδε τις ... κουσε νεκρον

κλαυπεντα ποτε ... μα αλισα ε

σμυρνισμενον και γυμνον ... τα λ

την τα και εν ... ταφω τας ενταφι

α ... υπου ... μη πλαναθε

ι ουδαιοι ... μαθετε τας ρη

... σεις των προφητων και γνωτε ... ο τι

αυτος εστι ... αλη ... θως ο ... ως

ο λυτρωτης του κοσμου και παν

τοδυναμος:-

Κυριε ε ... ο τον θανατον ... σας

και τον θανατον πατησας σωτηρ η

μων ... ο φωτισας τον κοσμον ... σω

ρω ... ελε ... ησον

λ ο ... η ημας:-

και ... ω και ... ω πνευματι:-

χ ... νυν και αει και εις τους αι

ωνας των αιωνων αμην:-

Εν τη ερυθρα θαλασση

δοξαστικον ηχος πλ. δ΄

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη α΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Ανοιξω το στομα μου και πληρωθησεται
πνευματος και λαλησω ρητα
χαρμοσυνα εορταζοντων
ασματα ωδης
και ακουσεται φωνη αινου
σου επι χειλεσι μου
ιδου γαρ ηλθεν ο
ποθος των εθνων
και ο ερχομενος
ουκ εβραδυνεν

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ιερωσας σωματι σου θεοτε
αναστασιμους θεσμους
οις ηξιωσας ταφω δεκτημας ο ζων
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη γ΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Ο στερεωσας τον ουρανον εν σοφια
και θεμελιωσας επι υδατων την γην
ο ποιησας τον ανθρωπον εκ γης
και δωρησαμενος αυτω τερψιν
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ιερωσας σωματι σου θεοτε
αναστασιμους θεσμους
οις ηξιωσας ταφω δεκτημας ο ζων
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη δ΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Εισηκουσα Κυριε της φημης σου
και εδοξασα την μονην σου δυναμιν
και προσκυνησας εδοξασα σου
την παντοκρατορα αγαθοτητα

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ιερωσας σωματι σου θεοτε
αναστασιμους θεσμους
οις ηξιωσας ταφω δεκτημας ο ζων
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη ε΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Φως εκ φωτος ανατειλαν ημιν
εκ παρθενου τεκουσης
ανατειλαν ημιν
ο ηλιος της δικαιοσυνης
και ανεδειχθη ημιν
ο λιθος ο ακρογωνιαιος
ο εξ ορους αχειροτμητως
ηλθε μερος ανθρωπινης
φυσεως ελευθερωσων
τους εν σκοτει και σκια
θανατου καθημενους

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ιερωσας σωματι σου θεοτε
αναστασιμους θεσμους
οις ηξιωσας ταφω δεκτημας ο ζων
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη ς΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Ανεβη επι το ορος ο μη θελων καταβηναι
επι την γην προ του παθους
και εστησε τους μαθητας
μετ αυτου ειπων
ιδου αναβαινομεν εις Ιεροσολυμα
και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα
δια των προφητων περι του υιου του ανθρωπου

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ιερωσας σωματι σου θεοτε
αναστασιμους θεσμους
οις ηξιωσας ταφω δεκτημας ο ζων
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη ζ΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Ο ρυσαμενος εκ καμινου πυρος
παιδας ευσεβειας διδασκαλους
και ανεδειξε μαρτυρας
τον παραδοξον σεαυτου
και μονογενη υιον
ειδον εκουσιως
ο θεος ημων
μεσον δικαιων και αδικων
ηλθε και ανεστησε
τους εν τοις μνημασι
τους εν τοις μνημασι
ο ξενος ο ουτος
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη η΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Ανεβη επι το ορος ο μη θελων καταβηναι
επι την γην προ του παθους
και εστησε τους μαθητας
μετ αυτου ειπων
ιδου αναβαινομεν εις Ιεροσολυμα
και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα
δια των προφητων περι του υιου του ανθρωπου

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ιερωσας σωματι σου θεοτε
αναστασιμους θεσμους
οις ηξιωσας ταφω δεκτημας ο ζων
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Ωδη θ΄ ηχος πλ. δ΄

Ιρμος

Ο ρυσαμενος εκ καμινου πυρος
παιδας ευσεβειας διδασκαλους
και ανεδειξε μαρτυρας
τον παραδοξον σεαυτου
και μονογενη υιον
ειδον εκουσιως
ο θεος ημων
μεσον δικαιων και αδικων
ηλθε και ανεστησε
τους εν τοις μνημασι
τους εν τοις μνημασι
ο ξενος ο ουτος
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

Εξαποστειλαριον ηχος πλ. δ΄

Ω μεγαλοδωρε Κυριε ανθρωπε γενομενε
και σταυρωθεις δι ημας θανατω θανατον
πατησας και αναστας τοις αγιοις σου
δεδωκας σημερον εορτασαι την
αναστασιν εν η ελυτρωσω ημας
απο της φθορας και ζωοποιησας
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Ιερωσας σωματι σου θεοτε
αναστασιμους θεσμους
οις ηξιωσας ταφω δεκτημας ο ζων
ως ηγειρας τους νεκρους
ο μονος αναστασις
και ζωη ημων τοις
δουλοις σου ο θεος ημων
ελεησον ως μονος φιλανθρωπος

Και νυν η θεοτοκος δια του Ρ΄

Ρημα το υπερ λογον εν σοι συλληφθεν
εκ σου σαρκωθεν ανθρωπος γεγονε
και ανεδειχθη ναος ο πριν ακατοικητος
ενοικησαν γαρ εν σοι ως εν ναω
ο μονος αγιος και ελεησας
τους δουλους σου ελεησον
και τους εκ σου τεχθεντας
ως αγαθος

δοξα σοι τω.

εἰς τὸ αἶνος

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον· αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ:-

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ θεῷ:-

Κύριε ἐσφραγισμένου τοῦ τάφου ὑπὸ τῶν παρανόμων· προῆλθες ἐκ τοῦ μνήματος· καθὼς ἐτέχθης ἐκ τῆς θεοτόκου· οὐκ ἔγνωσαν πῶς ἐσαρκώθης οἱ ἀσώματοί σου ἄγγελοι· οὐκ ἔγνωσαν πότε ἀνέστης οἱ φυλάσσοντές σε στρατιῶται· ἀμφότερα γὰρ ἐσφραγίσθησαν τοῖς ἐρευνῶσι· ἐφάνη δὲ τὰ θαύματα τοῖς προσκυνοῦσι πίστει τὸ μυστήριον· ὃ ἀνυμνοῦσιν ἀπόδος ἡμῖν ἀγαλλίασιν καὶ τὸ μέγα ἔλεος:-

Κύριε σωτήρ μου δεσμοδιαρρηξ
ζας τον μη μαστος σωτηρίας
ταλι πων σουλα εν παφια εισμη
ινει ουτως αλληθως ει μεγρου
παφικε σου ικω προ μ ησ ξ μ ηλι
λω ο εν αμαλθεω μ ηλ ν
ρου μενος μ ε γα σου το ελε
ος ο ανα τολη πλε σω λυρ ελε
η σον μ ημας :-

Κύριε ο μνη μαστου δεινος λογισμος
ως σωτηρίας ηδεσμον ε
λυσε ο ανα μαλθεω μ ηλ ν
ρου μενος μ ε γα σου το ελε
ος ο ανα τολη πλε σω λυρ ελε
η σον μ ημας :-

Κύριε ο μνη μαστου δεινος λογισμος
ως σωτηρίας ηδεσμον ε
λυσε ο ανα μαλθεω μ ηλ ν
ρου μενος μ ε γα σου το ελε
ος ο ανα τολη πλε σω λυρ ελε
η σον μ ημας :-

Κύριε ως περ εξηλθες εσφαίρισε
νου τον παφλαγ ουτως δ σηλθεσημ
ων θυρ ων τε κλεισμενων προς
μα θη τας σου δι α τ υ ων αυτοις τε
λι σθεντα ημιν προς αυτας εβο
η σε λεγων σωτηρ μ ου σωσον μ ε
φουσαι δ ρομ σμυρνιον εσπουδ
των δ ι μυρε παθον τα ημιν προσελ

του σωματος παθη απερ κατε
δεξω σωτηρ μακροθυμησας ως
εκ σπερματος δαβιδ μωλωπας
πνευματικως ως ηδε του θε
ου ουρανιου κοσμου ηλευθε
ρωσας μεγα σου το ελεος
ακαταληπτε σωτηρ ελε η
σον ημας:-

Κυριε ο βασιλευς των αιωνων και
ποιητης των απαντων ο δι ημας
σταυρωσιν και ταφην σαρκι κατα
δεξαμενος ινα ημας

αδου ελευθερωσης παντας
συ ει ο θεος ημων εκτος σου
αλλον ουκ οιδαμεν:-

Κυριε τα υπερλαμποντα σου
θαυματα τις διηγησεται
τις αναγγελει τα φρικτα σου μυ
στηρια αφ εν ανθρωπισας δι
ημας ως αυτος ηθε
λησας εδειξας κρατος εφανερωσας
της δυναμεως σου
ρως σου ... παρα δω σου
κυ ... ταφη σου

Τοῦ θεοῦ ὁ θεῖος νόμος ταῖς φυλακαῖς ἐλθὼν
ἐν ἀνδράσι φυλακὴν τὸν ἄϋπνον φρουρῶν
βουλῇ φυλαττόμενον τὸν ἀπαθῆ
μεθ' ἡμέραν ὁρᾶται μεσούσης νυκτὸς
καὶ ἑστὼς ἐπὶ τοῦ τάφου τοῖς ἀναστᾶσιν συνεστῶτας
ἐκ νεκρῶν ἀνίστησι. κηρύττων
ἐν ἀνθρώποις ἐπιφανῶς ὡς θεὸς
καὶ παλιγγενεσίαν ἐπαγγελλόμενος
τοῖς ἀπὸ γῆς ἀναστῆναι κελεύων
ὁ τῶν ὅλων κύριος καὶ δεσπότης
ὁ μόνος ἐν ἁγίοις θαυμαστὸς
καὶ δοξαστὸς καὶ ὑπερύμνητος
καὶ ὑπερένδοξος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος πλ. δ΄.

Μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον
ἐπορεύοντο θρηνοῦσαι ὃν
ἐφοβοῦντο φυλακὴν ἐν τάφῳ
καθεύδοντα· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ
Κυρίου καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον
καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ·
ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ
καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών·
ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν
οἱ φύλακες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί·
φωνὴ δὲ ἀγγέλου πρὸς τὰς γυναῖκας
βοᾷ λέγουσα· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς
οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γάρ,
καθὼς εἶπε· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον
ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀλληλουϊάρια σ΄.

Ἦχος δ΄.

Ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ τάφου ὡς νυμφίος
ἐφάνης τοῖς ἀπὸ σκότους κεκραγόσι
σοὶ Χριστὲ ἀλληλουϊάρια.

Σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἡμᾶς καὶ θανάτου
γεύσασθαι ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σαρκὶ ὁ ἀθάνατος
ἐκ νεκρῶν ἀνέστης καὶ ἐσώσας τὸν Ἀδὰμ
καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα Χριστὲ ὁ Θεός.

Δόξα...

Ἦχος πλ. δ΄.

Μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον
ἐπορεύοντο θρηνοῦσαι ὃν
ἐφοβοῦντο φυλακὴν ἐν τάφῳ
καθεύδοντα· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ
Κυρίου καταβὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον
καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ·
ἡ ὄψις αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ
καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών·
ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν
οἱ φύλακες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί·
φωνὴ δὲ ἀγγέλου πρὸς τὰς γυναῖκας
βοᾷ λέγουσα· μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς
οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον
ζητεῖτε· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἠγέρθη γάρ,
καθὼς εἶπε· δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον
ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀλληλουϊάρια σ΄.

Ἦχος δ΄.

Ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ τάφου ὡς νυμφίος
ἐφάνης τοῖς ἀπὸ σκότους κεκραγόσι
σοὶ Χριστὲ ἀλληλουϊάρια.

Σταυρὸν ὑπομείνας δι' ἡμᾶς καὶ θανάτου
γεύσασθαι ὑπὲρ ἡμῶν ἐν σαρκὶ ὁ ἀθάνατος
ἐκ νεκρῶν ἀνέστης καὶ ἐσώσας τὸν Ἀδὰμ
καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα Χριστὲ ὁ Θεός.

Δόξα...

Ὁ μανδρισμός.

Ὁ ἐχων τὸ μέγα ἔλεος· καὶ ὡς πολυοικτίρμων σῶσον ἡμᾶς· καὶ ἐλέησον τοὺς ἀπὸ σοῦ ἀποστάντας· καὶ ἀνάστησον πρὸς σὲ τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν· καὶ ἀπόστρεψον τὴν ὀργὴν σου ἀφ' ἡμῶν· καὶ ἐπίστρεψον τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν εἰς ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἀπόδος ἡμῖν τὴν χαρὰν τοῦ σωτηρίου σου· καὶ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἀγάπῃ σου ζήσωμεν· καὶ ἀκούσωμεν τῆς φωνῆς τῆς ἁγίας σου· καὶ δοξάσωμεν τὸ ὑπερένδοξόν σου ὄνομα· ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος εἶ· καὶ σὲ πρέπει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλουϊάριον· ἦχος πλ. δ'.

Ἀλληλουϊάριον· ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐξομολογούμενος τῷ κυρίῳ καὶ ἀληθεύων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ· ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ· καὶ ἐν τοῖς λαοῖς ψαλμῳδήσει τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος ἐστιν ὁ κύριος· μακροθυμεῖ καὶ πολυεύσπλαγχνος· καὶ ἀληθινός· καὶ ἐπιστρέφει ἐπὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καὶ ἐπιτιμᾷ ἡμῖν· καὶ ἐπιστρέφει τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ ἀπόδος ἡμῖν τὴν χαρὰν τοῦ σωτηρίου σου· καὶ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἀγάπῃ σου ζήσωμεν· καὶ ἀκούσωμεν τῆς φωνῆς τῆς ἁγίας σου· καὶ δοξάσωμεν τὸ ὑπερένδοξόν σου ὄνομα· ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος εἶ· καὶ σὲ πρέπει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλουϊάριον· ἦχος πλ. δ'.

Ἀλληλουϊάριον· ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐξομολογούμενος τῷ κυρίῳ καὶ ἀληθεύων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτοῦ· ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐξομολογήσεται τῷ κυρίῳ· καὶ ἐν τοῖς λαοῖς ψαλμῳδήσει τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος ἐστιν ὁ κύριος· μακροθυμεῖ καὶ πολυεύσπλαγχνος· καὶ ἀληθινός· καὶ ἐπιστρέφει ἐπὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν· καὶ ἐπιτιμᾷ ἡμῖν· καὶ ἐπιστρέφει τὸν θάνατον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ ἀπόδος ἡμῖν τὴν χαρὰν τοῦ σωτηρίου σου· καὶ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου· ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἀγάπῃ σου ζήσωμεν· καὶ ἀκούσωμεν τῆς φωνῆς τῆς ἁγίας σου· καὶ δοξάσωμεν τὸ ὑπερένδοξόν σου ὄνομα· ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος εἶ· καὶ σὲ πρέπει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

και ο ε πι πα λαι ας χρε ε στε ε ο μο λο γη σε
σε ει λι κρι νως εκ καρ δι ι ας
μνη σθη τι μου κυ ρι ε ε ο ο ω ην εν
τη βα σι λει ει α α σου:

ἀρχὴ τοῦ πλαγίου δ΄ α΄ πέρ.

Ν ι ι κην ε χων χε σε πλω κα τα
τον α δου τω σταυ ρω α νηλ
θες ι να τοις εν σκο τει θα να του
κα θη με νοις συ να να στη σης σε
αυ τω ο εν νε κροις ε λευ θε ρος
ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει ου φω
το ο ος παν το δυ να με σω τηρ ε

λε η σον η μας:
Σ η με ρον ο χρι στο ο ο ος
θα να τον πα τη η σας κα θως ει πεν
α νε στη και την α γαλ λι α σιν
τω κο σμω ε δω ρη σα το ι να
παν τες κραυ γα ζον τες τον υ μνον
ου τως ει πω μεν η πη η γη η
της ζω ης το α προ σι τον φως
παν το δυ να με σω τηρ ε λε η
σον η μας:
Σε κυ ρι ε τον ον τα παν
τη κτι σει α μαρ τω λοι που φυ γω μεν

ου κ οιδαμεν :-

Ι αυταν τους λογισμους των κα
θεμον μεν την σωσα
σιν αυτου σαρον γαρ ποιει
νας θανα ω θανατον ω λεσει :-
ο ξατη δωσαμεν σου κ μ
ο ιη κ σπερμ η σης τον
κρ τος ε χ ν τα του θανατου α
να κα η σας η μ ς δι αυτου
σαρουσον δωρον μ ενος κ μ
Εω μη κα αφθαρσιαν :-
ταφη σου κ μ ν ε ταφης

ο ιη κ νικη σας σου αδην
μεν κα δοξαζομεν σοι εθε
κα πω σω σαμα σου χ μεθα
προς πλον τας ικετα ομεν ο
σωσας εκ ω πυρ ε χρων ελε η
σον η μας :-

ει ω ουρ ανω ωκεα ωκτο
ο ος η κ τοις εν ω αδει σα
πασαν θανατον δε ταβα θη ταις
θαλασσαις και η χερσουδεπο
τα προσε η ταβ δ γομεν σοι
προς πλον τας ικετ ομεν
μεν η μ δο ξαζομεν σοι εθε
κα πω σω σαμα σου χ μεθα
ο ιη κ νικη σας σου αδην

Καὶ ἐπορεύθησαν οἱ δύο αὐτῶν εἰς κώμην πορευομένων αὐτῶν καὶ ἐγγιζόντων τῇ κώμῃ οὗ ἐπορεύοντο καὶ αὐτὸς προσεποιήσατο πορρωτέρω πορεύεσθαι καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες μεῖνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα καὶ εἰσῆλθεν τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησεν καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς καὶ διανοιχθέντων αὐτῶν τῶν ὀφθαλμῶν ἐπέγνωσαν αὐτὸν καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς καὶ ἀναστάντες αὐτὴν τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ εὗρον ἠθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς λέγοντας ὅτι ὄντως ἠγέρθη ὁ κύριος καὶ ὤφθη Σίμωνι καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου

Ἀλλήλουια ἀλλήλουια ἀλλήλουια

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρωῒ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ἐφάνη πρώτον τῇ Μαγδαληνῇ Μαρίᾳ ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλεν τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις πενθοῦσι καὶ κλαίουσιν οἱ δὲ ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς ἠπίστησαν μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ πορευομένοις εἰς ἀγρόν κἀκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν ὕστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη καὶ ὠνείδισεν τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ τὴν σκληροκαρδίαν ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν γλώσσαις λαλήσουσιν καιναῖς ὄφεις ἀροῦσιν κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσιν καὶ καλῶς ἕξουσιν ὁ μὲν οὖν κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήμφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων ἀμήν

Ἀλλήλουια ἀλλήλουια ἀλλήλουια

Δόξα σοι τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν δόξα σοι τῷ ἀναληφθέντι εἰς οὐρανούς δόξα σοι τῷ καθεσθέντι ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλεήσαντι ἡμᾶς ἐν τῷ ἁγίῳ σου ὀνόματι ἐπικαλουμένους ἀμήν

Ἀλλήλουια ἀλλήλουια ἀλλήλουια

Χαρᾶς δέσποινα ἡ θεοτόκος ἡ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει

φαρισαιοι και γραμματεις
τι οτι μετα των τελωνων
και αμαρτωλων εσθιει
ο διδασκαλος υμων
ο δε ακουσας ειπεν
αυτοις ου χρειαν εχουσιν
οι ισχυοντες ιατρου
αλλ οι κακως εχοντες
πορευθεντες δε μαθετε
τι εστιν εγω θελω
ελεος και ου θυσιαν
ου γαρ ηλθον καλεσαι
δικαιους αλλα αμαρτωλους
εις μετανοιαν
και οι μαθηται ιωαννου
ησαν νηστευοντες και
ποιουσιν δεησεις
ομοιως και οι των
φαρισαιων οι δε σοι
εσθιουσιν και πινουσιν
ειπεν δε προς αυτους
μητι δυνανται οι υιοι
του νυμφωνος εν ω
ο νυμφιος μετ αυτων
εστιν νηστευειν
εφ οσον χρονον εχουσιν
τον νυμφιον μεθ εαυτων
ου δυνανται νηστευειν
ελευσονται δε ημεραι
και οταν απαρθη απ
αυτων ο νυμφιος τοτε
νηστευσουσιν εν εκειναις
ταις ημεραις
ελεγεν δε και παραβολην
προς αυτους οτι ουδεις
επιβλημα απο ιματιου
καινου σχιζει και επιβαλλει
επι ιματιον παλαιον
ει δε μη γε και το καινον
σχιζει και τω παλαιω
ου συμφωνησει το
επιβλημα το απο του
καινου
και ουδεις βαλλει οινον
νεον εις ασκους παλαιους
ει δε μη γε ρησσει ο οινος
ο νεος τους ασκους και
αυτος απολειται και οι
ασκοι
αλλα οινον νεον εις
ασκους καινους βλητεον
και αμφοτερα συντηρειται
και ουδεις πιων παλαιον
θελει νεον ευθεως γαρ
λεγει ο παλαιος χρηστος
εστιν
και εγενετο εν σαββατω
διαπορευεσθαι αυτον
δια σποριμων και
ετιλλον οι μαθηται αυτου
τους στασχυας και
εσθιον ψωχοντες ταις
χερσιν αυτων τινες δε
των φαρισαιων ειπον
αυτοις τι ποιειτε ο ουκ
εξεστιν τοις σαββασιν
και αποκριθεις προς
αυτους ειπεν ο ιησους
ουδε τουτο αναγινωσκετε
ο εποιησεν δαυιδ οτε
επεινασεν αυτος και οι
μετ αυτου πως εισηλθεν
εις τον οικον του θεου
και τους αρτους της
προθεσεως λαβων εφαγεν
και εδωκεν τοις μετ
αυτου ους ουκ εξεστιν
φαγειν ει μη μονοις τοις
ιερευσιν και ελεγεν
αυτοις οτι κυριος εστιν
του σαββατου ο υιος του
ανθρωπου
και εγενετο εν ετερω
σαββατω εισελθειν αυτον
εις την συναγωγην και
διδασκειν και ην εκει
ανθρωπος και η χειρ αυτου
η δεξια ην ξηρα και
παρετηρουντο αυτον οι
γραμματεις και οι
φαρισαιοι ει εν τω
σαββατω θεραπευει ινα
ευρωσιν κατηγορειν
αυτου
αυτος δε ηδει τους
διαλογισμους αυτων και
ειπεν τω ανδρι τω εχοντι
την χειρα την ξηραν
εγειρε και στηθι εις το
μεσον και αναστας
εστη
ειπεν δε προς αυτους ο
ιησους επερωτω υμας
ει εξεστιν τοις σαββασιν
αγαθοποιησαι η κακοποιησαι
ψυχην σωσαι η απολεσαι
και περιβλεψαμενος
παντας αυτους ειπεν
αυτω εκτεινον την χειρα
σου ο δε εποιησεν και
απεκατεσταθη η χειρ
αυτου η δε χειρ αυτου
ην ολοκληρος
αυτοι δε επλησθησαν
ανοιας και διελαλουν
προς αλληλους τι αν
ποιησαιεν τω ιησου
εγενετο δε εν ταις
ημεραις ταυταις εξελθειν
αυτον εις το ορος
προσευξασθαι και ην
διανυκτερευων εν τη
προσευχη
και οτε εγενετο ημερα
προσεφωνησεν τους
μαθητας αυτου και
εκλεξαμενος απ αυτων
δωδεκα ους και αποστολους
ωνομασεν
σιμωνα ον και
ωνομασεν πετρον και
ανδρεαν τον αδελφον
αυτου και ιακωβον και
ιωαννην και φιλιππον και
βαρθολομαιον
και ματθαιον και θωμαν
και ιακωβον αλφαιου και
σιμωνα τον καλουμενον
ζηλωτην
και ιουδαν ιακωβου και
ιουδαν ισκαριωτην ος
και εγενετο προδοτης
και καταβας μετ αυτων
εστη επι τοπου πεδινου
και οχλος πολυς των
μαθητων αυτου και
πληθος πολυ του λαου
πασης της ιουδαιας και
ιερουσαλημ και της
παραλιου τυρου και
σιδωνος οι ηλθον
ακουσαι αυτου και
ιαθηναι απο των
νοσων αυτων και οι
ενοχλουμενοι απο
πνευματων ακαθαρτων
και ην ιωμενοι και πας
ο οχλος εζητουν
απτεσθαι αυτου οτι
δυναμις παρ αυτου
εξηρχετο και ιατο παντας
και επηρεν τους οφθαλμους
αυτου εις τους μαθητας
αυτου και ελεγεν
μακαριοι οι πτωχοι οτι
υμετερα εστιν η βασιλεια
του θεου
μακαριοι οι πεινωντες
νυν οτι χορτασθησεσθε
μακαριοι οι κλαιοντες
νυν οτι γελασετε
μακαριοι εστε οταν
μισησωσιν υμας οι
ανθρωποι και οταν
αφορισωσιν υμας και
ονειδισωσιν και εκβαλωσιν
το ονομα υμων ως πονηρον
ενεκα του υιου του
ανθρωπου
χαρητε εν εκεινη τη
ημερα και σκιρτησατε
ιδου γαρ ο μισθος υμων
πολυς εν τω ουρανω
κατα τα αυτα γαρ
εποιουν τοις προφηταις
οι πατερες αυτων
πλην ουαι υμιν τοις
πλουσιοις οτι απεχετε
την παρακλησιν υμων
ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι
νυν οτι πεινασετε
ουαι οι γελωντες νυν
οτι πενθησετε και
κλαυσετε
ουαι οταν υμας καλως
ειπωσιν παντες οι
ανθρωποι κατα τα αυτα
γαρ εποιουν τοις
ψευδοπροφηταις οι
πατερες αυτων
αλλα υμιν λεγω τοις
ακουουσιν αγαπατε τους
εχθρους υμων καλως
ποιειτε τοις μισουσιν
υμας
ευλογειτε τους καταρωμενους
υμας και προσευχεσθε
περι των επηρεαζοντων
υμας
τω τυπτοντι σε επι την
σιαγονα παρεχε και την
αλλην και απο του
αιροντος σου το ιματιον
και τον χιτωνα μη κωλυσης
παντι δε αιτουντι σε
διδου και απο του αιροντος
τα σα μη απαιτει
και καθως θελετε ινα
ποιωσιν υμιν οι
ανθρωποι ποιειτε αυτοις
ομοιως
και ει αγαπατε τους
αγαπωντας υμας ποια
υμιν χαρις εστιν και
γαρ οι αμαρτωλοι τους
αγαπωντας αυτους
αγαπωσιν
και εαν αγαθοποιητε
τους αγαθοποιουντας
υμας ποια υμιν χαρις
εστιν και γαρ οι
αμαρτωλοι το αυτο
ποιουσιν
και εαν δανιζητε παρ ων
ελπιζετε λαβειν ποια
υμιν χαρις εστιν και
γαρ οι αμαρτωλοι
αμαρτωλοις δανιζουσιν
ινα απολαβωσιν τα ισα
πλην αγαπατε τους
εχθρους υμων και
αγαθοποιειτε και
δανιζετε μηδεν απελπιζοντες
και εσται ο μισθος υμων
πολυς και εσεσθε υιοι
υψιστου οτι αυτος
χρηστος εστιν επι τους
αχαριστους και πονηρους
γινεσθε ουν οικτιρμονες
καθως και ο πατηρ υμων
οικτιρμων εστιν
και μη κρινετε και ου
μη κριθητε και μη
καταδικαζετε και ου μη
καταδικασθητε
απολυετε και απολυθησεσθε
διδοτε και δοθησεται
υμιν μετρον καλον
πεπιεσμενον σεσαλευμενον
υπερεκχυνομενον δωσουσιν
εις τον κολπον υμων
ω γαρ μετρω μετρειτε
αντιμετρηθησεται υμιν
ειπεν δε παραβολην
αυτοις μητι δυναται
τυφλος τυφλον οδηγειν
ουχι αμφοτεροι εις
βοθυνον εμπεσουνται
ουκ εστιν μαθητης υπερ
τον διδασκαλον
κατηρτισμενος δε πας
εσται ως ο διδασκαλος
αυτου
τι δε βλεπεις το καρφος
το εν τω οφθαλμω του
αδελφου σου την δε εν
τω σω οφθαλμω δοκον
ου κατανοεις
πως δυνασαι λεγειν τω
αδελφω σου αδελφε αφες
εκβαλω το καρφος το εν
τω οφθαλμω σου αυτος
εν τω σω οφθαλμω δοκον
μη βλεπων υποκριτα
εκβαλε πρωτον την δοκον
εκ του οφθαλμου σου
και τοτε διαβλεψεις
εκβαλειν το καρφος το
εν τω οφθαλμω του
αδελφου σου
ου γαρ εστιν δενδρον
καλον ποιουν καρπον
σαπρον ουδε παλιν δενδρον
σαπρον ποιουν καρπον
καλον
εκαστον γαρ δενδρον εκ
του ιδιου καρπου γινωσκεται
ου γαρ εξ ακανθων
συλλεγουσιν σικυον ουδε
εκ βατου σταφυλην
τρυγωσιν
ο αγαθος ανθρωπος εκ
του αγαθου θησαυρου της
καρδιας προφερει το
αγαθον και ο πονηρος
εκ του πονηρου προφερει
το πονηρον λαλει το
γαρ στομα αυτου εκ
περισσευματος καρδιας
λαλει
τι δε με καλειτε κυριε
κυριε και ου ποιειτε α
λεγω
πας ο ερχομενος προς με
και ακουων μου των
λογων και ποιων αυτους
υποδειξω υμιν τινι εστιν
ομοιος
ομοιος εστιν ανθρωπω
οικοδομουντι οικιαν ος
εσκαψεν και εβαθυνεν
και εθηκεν θεμελιον επι
την πετραν πλημμυρης
δε γενομενης προσερηξεν
ο ποταμος τη οικια
εκεινη και ουκ ισχυσεν
σαλευσαι αυτην δια το
καλως οικοδομησθαι
αυτην
ο δε ακουσας και μη
ποιησας ομοιος εστιν
ανθρωπω οικοδομησαντι
οικιαν επι την γην χωρις
θεμελιου ης προσερηξεν
ο ποταμος και ευθυς
συνεπεσεν και εγενετο
το ρηγμα της οικιας
εκεινης μεγα
επειδη δε επλησεν παντα
τα ρηματα αυτου εις τας
ακοας του λαου
εισηλθεν εις καπερναουμ
εκατονταρχου δε τινος
δουλος κακως εχων ην
μελλων τελευταν ος ην
αυτω εντιμος
ακουσας δε περι του
ιησου απεστειλεν προς
αυτον πρεσβυτερους των
ιουδαιων ερωτων αυτον
οπως ελθων διασωση τον
δουλον αυτου
οι δε παραγενομενοι προς
τον ιησουν παρεκαλουν
αυτον σπουδαιως λεγοντες
οτι αξιος εστιν ω παρεξη
τουτο
αγαπα γαρ το εθνος ημων
και την συναγωγην αυτος
ωκοδομησεν ημιν
ο δε ιησους επορευετο
συν αυτοις ηδη δε αυτου
μακραν απεχοντος απο
της οικιας εκεινης
εστειλεν φιλους ο
εκατονταρχης λεγων αυτω
κυριε μη σκυλλου ου γαρ
ικανος ειμι ινα υπο την
στεγην μου εισελθης
διο ουδε εμαυτον
ηξιωσα προς σε ελθειν
αλλα ειπε λογω και
ιαθησεται ο παις μου
και γαρ εγω ανθρωπος
ειμι υπο εξουσιαν
τασσομενος εχων υπ εμαυτον
στρατιωτας και λεγω
τουτω πορευθητι και
πορευεται και αλλω
ερχου και ερχεται και
τω δουλω μου ποιησον
τουτο και ποιει
ακουσας δε ταυτα ο
ιησους εθαυμασεν αυτον
και στραφεις τω
ακολουθουντι αυτω
οχλω ειπεν λεγω υμιν
ουδε εν τω ισραηλ
τοσαυτην πιστιν ευρον
και υποστρεψαντες οι
πεμφθεντες εις τον οικον
ευρον τον δουλον
υγιαινοντα
και εγενετο εν τω εξης
επορευθη εις πολιν
καλουμενην ναιν και
συνεπορευοντο αυτω οι
μαθηται αυτου ικανοι και
οχλος πολυς
ως δε ηγγισεν τη πυλη
της πολεως και ιδου
εξεκομιζετο τεθνηκως
μονογενης υιος τη
μητρι αυτου και αυτη
ην χηρα και οχλος της
πολεως ικανος ην συν
αυτη
και ιδων αυτην ο κυριος
εσπλαγχνισθη επ αυτη
και ειπεν αυτη μη κλαιε
και προσελθων ηψατο της
σοροι οι δε βαστασαντες
εστησαν και ειπεν νεανισκε
σοι λεγω εγερθητι
και ανεκαθισεν ο νεκρος
και ηρξατο λαλειν και
εδωκεν αυτον τη μητρι
αυτου
ελαβεν δε παντας φοβος
και εδοξαζον τον θεον
λεγοντες οτι προφητης
μεγας ηγερθη εν ημιν
και οτι επεσκεψατο ο
θεος τον λαον αυτου
και εξηλθεν ο λογος
ουτος εν ολη τη ιουδαια
περι αυτου και πασης της
περιχωρου
και απηγγειλαν ιωαννη οι
μαθηται αυτου περι
παντων τουτων και
προσκαλεσαμενος δυο τινας
των μαθητων αυτου
ιωαννης απεστειλεν προς
τον κυριον λεγων σου
εστιν ο ερχομενος η
αλλον προσδοκωμεν
παραγενομενοι δε προς
αυτον οι ανδρες ειπον
ιωαννης ο βαπτιστης
απεσταλκεν προς σε
λεγων σου εστιν ο
ερχομενος η αλλον
προσδοκωμεν
εν εκεινη τη ωρα
εθεραπευσεν πολλους
απο νοσων και μαστιγων
και πνευματων πονηρων
και τυφλοις πολλοις
εχαρισατο βλεπειν
και αποκριθεις ειπεν
αυτοις πορευθεντες
απαγγειλατε ιωαννη α
ειδετε και ηκουσατε
τυφλοι αναβλεπουσιν
χωλοι περιπατουσιν
λεπροι καθαριζονται
κωφοι ακουουσιν
νεκροι εγειρονται
πτωχοι ευαγγελιζονται
και μακαριος εστιν ος
εαν μη σκανδαλισθη εν
εμοι
αποτεθεντων δε των
αγγελων ιωαννου ηρξατο
λεγειν προς τους οχλους
περι ιωαννου τι εξηλθατε
εις την ερημον θεασασθαι
καλαμον υπο ανεμου
σαλευομενον
αλλα τι εξηλθατε ιδειν
ανθρωπον εν μαλακοις
ιματιοις ημφιεσμενον
ιδου οι τα μαλακα
φορουντες εν τοις οικοις
των βασιλεων εισιν
αλλα τι εξηλθατε ιδειν
προφητην ναι λεγω υμιν
και περισσοτερον προφητου
ουτος γαρ εστιν περι ου
γεγραπται ιδου εγω
αποστελλω τον αγγελον
μου προ προσωπου σου
ος κατασκευασει την
οδον σου εμπροσθεν σου
λεγω γαρ υμιν μειζων εν
γεννητοις γυναικων
προφητης ιωαννου του
βαπτιστου ουδεις εστιν
ο δε μικροτερος εν τη
βασιλεια του θεου
μειζων αυτου εστιν
και πας ο λαος ακουσας
και οι τελωναι
εδικαιωσαν τον θεον
βαπτισθεντες το βαπτισμα
ιωαννου
οι δε φαρισαιοι και οι
νομικοι την βουλην του
θεου ηθετησαν εις εαυτους
μη βαπτισθεντες υπ
αυτου
τινι ουν ομοιωσω τους
ανθρωπους της γενεας
ταυτης και τινι εισιν
ομοιοι
ομοιοι εισιν παιδιοις τοις
εν αγορα καθημενοις και
προσφωνουσιν αλληλοις
και λεγουσιν ηυλησαμεν
υμιν και ουκ ωρχησασθε
εθρηνησαμεν και ουκ
εκλαυσατε
ελθεν γαρ ιωαννης ο
βαπτιστης μη εσθιων
αρτον μητε πινων οινον
και λεγετε δαιμονιον
εχει
ελθεν ο υιος του
ανθρωπου εσθιων και
πινων και λεγετε ιδου
ανθρωπος φαγος και
οινοποτης φιλος
τελωνων και αμαρτωλων
και εδικαιωθη η σοφια
απο παντων των τεκνων
αυτης
ηρωτα δε τις αυτον των
φαρισαιων ινα φαγη μετ
αυτου και εισελθων εις
τον οικον του φαρισαιου
κατεκλιθη
και ιδου γυνη ητις ην εν
τη πολει αμαρτωλος και
επιγνουσα οτι κατακειται
εν τη οικια του
φαρισαιου κομισασα
αλαβαστρον μυρου
στασα οπισω παρα τους
ποδας αυτου κλαιουσα
ταις δακρυσιν ηρξατο
βρεχειν τους ποδας αυτου
και ταις θριξιν της
κεφαλης αυτης εξεμασσεν
και κατεφιλει τους
ποδας αυτου και ηλειφεν
τω μυρω
ιδων δε ο φαρισαιος ο
καλεσας αυτον ειπεν εν
εαυτω λεγων ουτος ει ην
προφητης εγινωσκεν αν
τις και ποδαπη η γυνη
η απτεται αυτου οτι
αμαρτωλος εστιν
και αποκριθεις ο ιησους
ειπεν προς αυτον σιμων
εχω σοι τι ειπειν ο δε
φησιν διδασκαλε ειπε
δυο χρεοφειλεται ησαν
δανιστη τινι οφειλετης
ησαν ο εις οφειλων
δηναρια πεντακοσια ο δε
ετερος πεντηκοντα
μη εχοντων αυτων
αποδουναι αμφοτερος
εχαρισατο τινες ουν
αυτων πλειον αγαπησει
αυτον
αποκριθεις σιμων ειπεν
υπολαμβανω ω το πλειον
εχαρισατο και ειπεν αυτω
ορθως εκρινας
και στραφεις προς την
γυναικα τω σιμωνι
βλεπεις ταυτην την
γυναικα εισηλθον σου εις
την οικιαν υδωρ μοι επι
τους ποδας ουκ εδωκας
αυτη δε τοις δακρυσιν
εβρεξεν μου τους ποδας
και ταις θριξιν αυτης
εξεμαξεν
φιλημα μοι ουκ εδωκας
αυτη δε αφ ης εισηλθον
ου διελιπεν καταφιλουσα
μου τους ποδας
ελαιω την κεφαλην μου
ουκ ηλειψας αυτη δε
μυρω ηλειψεν τους ποδας
μου
ου χαριν λεγω σοι αφεωνται
αι αμαρτιαι αυτης αι
πολλαι οτι ηγαπησεν
πολυ ω δε μικρον
αφιεται μικρον αγαπα
ειπεν δε προς αυτην
αφεωνται σου αι
αμαρτιαι
και ηρξαντο οι συνανακειμενοι
λεγειν εν εαυτοις τις
ουτος εστιν ος και
αμαρτιας αφιησιν
ειπεν δε προς την
γυναικα η πιστις σου
σεσωκεν σε πορευου εν
ειρηνη
και εγενετο εν τω καθεξης
και αυτος διωδευεν κατα
πολιν και κωμην
κηρυσσων και ευαγγελιζομενος
την βασιλειαν του θεου
και οι δωδεκα συν αυτω
και γυναικες τινες αι
ησαν τεθεραπευμεναι απο
πνευματων πονηρων και
ασθενειων μαριαμ η
καλουμενη μαγδαληνη
απ ης δαιμονια επτα
εξεληλυθει
και ιωαννα γυνη χουζα
επιτροπου ηρωδου και
σουσαννα και ετεραι
πολλαι αιτινες
διηκονουν αυτοις εκ των
υπαρχοντων αυτοις
συνιοντος δε οχλου
πολλου και των κατα
πολιν επιπορευομενων
προς αυτον ειπεν δια
παραβολης
εξηλθεν ο σπειρων του
σπειρειν τον σπορον αυτου
και εν τω σπειρειν αυτον
ο μεν επεσεν παρα την
οδον και κατεπατηθη και
τα πετεινα του ουρανου
κατεφαγεν αυτο
και ετερον κατεπεσεν επι
την πετραν και φυεν
εξηρανθη δια το μη εχειν
ικμαδα
και ετερον επεσεν εν μεσω
των ακανθων και
συνεφυησαν αι ακανθαι
και απεπνιξαν αυτο
και ετερον επεσεν επι την
γην την αγαθην και φυεν
εποιησεν καρπον
εκατονταπλασιονα ταυτα
λεγων εφωνει ο εχων ωτα
ακουειν ακουετω
επηρωτων δε αυτον οι
μαθηται αυτου τις αν
ειη η παραβολη αυτη
ο δε ειπεν υμιν δεδοται
γνωναι τα μυστηρια της
βασιλειας του θεου τοις
δε λοιποις εν παραβολαις
ινα βλεποντες μη βλεπωσιν
και ακουοντες μη συνιωσιν
εστιν δε αυτη η παραβολη
ο σπορος εστιν ο λογος
του θεου
οι δε παρα την οδον εισιν
οι ακουσαντες ειτα
ερχεται ο διαβολος και
αιρει τον λογον απο της
καρδιας αυτων ινα μη
πιστευσαντες σωθωσιν
οι δε επι της πετρας οι
οταν ακουσωσιν μετα
χαρας δεχονται τον λογον
και ουτοι ριζαν ουκ
εχουσιν οι προς καιρον
πιστευουσιν και εν καιρω
πειρασμου αφιστανται
το δε εις τας ακανθας
πεσον ουτοι εισιν οι
ακουσαντες και υπο
μεριμνων και πλουτου και
ηδονων του βιου
πορευομενοι συμπνιγονται
και ουκ αποτελουσιν
καρπον
το δε εν τη καλη γη ουτοι
εισιν οιτινες εν καρδια
καλη και αγαθη ακουσαντες
τον λογον κατεχουσιν και
καρποφορουσιν εν
υπομονη
ουδεις δε λυχνον αψας
σκευει αυτον καλυπτει η
υποκατω κλινης τιθησιν
αλλ επι λυχνιας τιθησιν
ινα οι εισπορευομενοι
βλεπωσιν το φως
ου γαρ εστιν κρυπτον ο
ου φανερον γενησεται
ουδε αποκρυφον ο ου μη
γνωσθη και εις φανερον
ελθειν
βλεπετε ουν πως
ακουετε ος γαρ αν εχη
δοθησεται αυτω και ος
αν μη εχη και ο δοκει
εχειν αρθησεται απ
αυτου
παρεγενοντο δε προς αυτον
η μητηρ και οι αδελφοι
αυτου και ουκ ηδυναντο
συντυχειν αυτω δια τον
οχλον
απηγγελη δε αυτω λεγοντων
η μητηρ σου και οι
αδελφοι σου εστηκασιν
εξω ιδειν θελοντες σε
ο δε αποκριθεις ειπεν
προς αυτους μητηρ μου
και αδελφοι μου ουτοι
εισιν οι τον λογον του
θεου ακουοντες και
ποιουντες αυτον
εγενετο δε εν μια των
ημερων και αυτος
ενεβη εις πλοιον και οι
μαθηται αυτου και ειπεν
προς αυτους διελθωμεν
εις το περαν της λιμνης
και ανηχθησαν
πλεοντων δε αυτων
αφυπνωσεν και κατεβη
λαιλαψ ανεμου εις την
λιμνην και συνεπληρουντο
και εκινδυνευον
προσελθοντες δε διηγειραν
αυτον λεγοντες
επιστατα επιστατα
απολλυμεθα ο δε
διεγερθεις επετιμησεν τω
ανεμω και τω κλυδωνι του
υδατος και επαυσαντο και
εγενετο γαλημη
ειπεν δε αυτοις που η
πιστις υμων φοβηθεντες
δε εθαυμασαν λεγοντες
προς αλληλους τις αρα
ουτος εστιν οτι και τοις
ανεμοις επιτασσει και τω
υδατι και υπακουουσιν
αυτω
και κατεπλευσαν εις την
χωραν των γαδαρηνων
ητις εστιν αντιπερα της
γαλιλαιας
εξελθοντι δε αυτω επι την
γην υπηντησεν τις εκ της
πολεως ανηρ ος ειχεν
δαιμονια εκ χρονων
ικανων και ιματιον ουκ
ενεδιδυσκετο και εν
οικια ουκ εμενεν αλλ εν
τοις μνημασιν
ιδων δε τον ιησουν και
ανακραξας προσεπεσεν
αυτω και φωνη μεγαλη
ειπεν τι εμοι και σοι
ιησου υιε του θεου του
υψιστου δεομαι σου μη
με βασανισης
παρηγγελλεν γαρ τω
πνευματι τω ακαθαρτω
εξελθειν απο του
ανθρωπου πολλοις γαρ
χρονοις συνηρπακει αυτον
και εδεσμευετο αλυσεσιν
και πεδαις φυλασσομενος
και διαρησσων τα δεσμα
ηλαυνετο υπο του
δαιμονιου εις τας
ερημους
επηρωτησεν δε αυτον ο
ιησους λεγων τι σοι
ονομα εστιν ο δε ειπεν
λεγιων οτι εισεληλυθεισαν
δαιμονια πολλα εις αυτον
και παρεκαλουν αυτον ινα
μη επιταξη αυτοις εις την
αβυσσον απελθειν
ην δε εκει αγελη χοιρων
ικανων βοσκομενη εν τω
ορει και παρεκαλεσαν
αυτον ινα επιτρεψη αυτοις
εις εκεινους εισελθειν
και επετρεψεν αυτοις
εξελθοντα δε τα
δαιμονια απο του
ανθρωπου εισηλθον εις
τους χοιρους και ωρμησεν
η αγελη κατα του κρημνου
εις την λιμνην και
απεπνιγη
ιδοντες δε οι βοσκοντες
το γεγονος εφυγον και
απηγγειλαν εις την πολιν
και εις τους αγρους
εξηλθον δε ιδειν το
γεγονος και ηλθον προς
τον ιησουν και ευρον
καθημενον τον ανθρωπον
αφ ου τα δαιμονια
εξεληλυθει ιματισμενον
και σωφρονουντα παρα
τους ποδας του ιησου και
εφοβηθησαν
απηγγειλαν δε αυτοις και
οι ιδοντες πως εσωθη ο
δαιμονισθεις
και ηρωτησεν αυτον απαν
το πληθος της περιχωρου
των γαδαρηνων απελθειν
απ αυτων οτι φοβω μεγαλω
συνειχοντο αυτος δε
εμβας εις πλοιον
υπεστρεφεν
ηρξατο δε παρακαλειν
αυτον ο ανηρ αφ ου τα
δαιμονια εξεληλυθει ειναι
συν αυτω απελυσεν δε
αυτον λεγων
υποστρεφε εις τον οικον
σου και διηγου οσα σοι
εποιησεν ο θεος και
απηλθεν καθ ολην την
πολιν κηρυσσων οσα
εποιησεν αυτω ο ιησους
εγενετο δε εν τω
υποστρεψαι αυτον
απεδεξατο αυτον ο οχλος
ησαν γαρ παντες
προσδοκωντες αυτον
και ιδου ηλθεν ανηρ ω
ονομα ιαειρος και αυτος
αρχων της συναγωγης
υπηρχεν και πεσων παρα
τους ποδας του ιησου
παρεκαλει αυτον εισελθειν
εις τον οικον αυτου
οτι θυγατηρ μονογενης
ην αυτω ως ετων δωδεκα
και αυτη απεθνησκεν
εν δε τω υπαγειν αυτον
οι οχλοι συνεπνιγον
αυτον
και γυνη ουσα εν ρυσει
αιματος απο ετων δωδεκα
ητις ιατροις προσαναλωσασα
ολον τον βιον ουκ
ισχυσεν απ ουδενος
θεραπευθηναι
προσελθουσα οπισθεν
ηψατο του κρασπεδου του
ιματιου αυτου και παραχρημα
εστη η ρυσις του
αιματος αυτης
και ειπεν ο ιησους τις ο
απτομενος μου και
αρνουμενων δε παντων
ειπεν ο πετρος και οι
μετ αυτου επιστατα οι
οχλοι συνεχουσιν σε και
αποθλιβουσιν και λεγεις
τις ο απτομενος μου
ο δε ιησους ειπεν ηψατο
μου τις εγω γαρ εγνων
δυναμιν εξελθουσαν απ
εμου
ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ
ελαθεν τρεμουσα ηλθεν
και προσπεσουσα αυτω δι
ην αιτιαν ηψατο αυτου
απηγγειλεν ενωπιον παντος
του λαου και ως ιαθη
παραχρημα
ο δε ειπεν αυτη θυγατηρ
η πιστις σου σεσωκεν σε
πορευου εις ειρηνην
ετι δε αυτου λαλουντος
ερχεται τις παρα του
αρχισυναγωγου λεγων οτι
τεθνηκεν η θυγατηρ σου
μηκετι σκυλλε τον
διδασκαλον
ο δε ιησους ακουσας
απεκριθη αυτω λεγων μη
φοβου μονον πιστευσον
και σωθησεται
ελθων δε εις την οικιαν
ουκ αφηκεν εισελθειν
τινα συν αυτω ει μη
πετρον και ιακωβον και
ιωαννην και τον πατερα
της παιδος και την μητερα
εκλαιον δε παντες και
εκοπτοντο αυτην ο δε
ειπεν μη κλαιετε ουκ
απεθανεν αλλα καθευδει
και κατεγελων αυτου
ειδοτες οτι απεθανεν
αυτος δε εκβαλων εξω
παντας και κρατησας της
χειρος αυτης εφωνησεν
λεγων η παις εγειρου
και επεστρεψεν το
πνευμα αυτης και
ανεστη παραχρημα και
διεταξεν αυτη δοθηναι
φαγειν
και εξεστησαν οι γονεις
αυτης ο παρηγγειλεν
αυτοις μηδενι ειπειν το
γεγονος
συγκαλεσαμενος δε τους
δωδεκα εδωκεν αυτοις
δυναμιν και εξουσιαν επι
παντα τα δαιμονια και
νοσους θεραπευειν
και απεστειλεν αυτους
κηρυσσειν την βασιλειαν
του θεου και ιασθαι
τους ασθενεις
και ειπεν προς αυτους
μηδεν αιρετε εις την
οδον μητε ραβδον μητε
πηραν μητε αρτον μητε
αργυριον μητε ανα δυο
χιτωνας μη εχειν
και εις ην αν οικιαν
εισελθητε εκει μενετε
και εκειθεν εξερχεσθε
και οσοι αν μη δεξωνται
υμας εξερχομενοι απο της
πολεως εκεινης και τον
κονιορτον τον κολληθεντα
ημιν εκ της πολεως υμων
απομασσομεθα εις
μαρτυριον επ αυτους
εξερχομενοι δε
διηρχοντο κατα τας
κωμας ευαγγελιζομενοι
και θεραπευοντες
πανταχου
ηκουσεν δε ηρωδης ο
τετραρχης τα γινομενα
παντα και διηπορει δια το
λεγεσθαι υπο τινων οτι
ιωαννης εγηγερται εκ
νεκρων
υπο δε τινων οτι ηλιας
εφανη υπο δε αλλων οτι
προφητης τις των
αρχαιων ανεστη
ειπεν δε ηρωδης
ιωαννην εγω απεκεφαλισα
τις δε εστιν ουτος περι
ου εγω ακουω τοιαυτα
και εζητει ιδειν αυτον
και υποστρεψαντες οι
αποστολοι διηγησαντο
αυτω οσα εποιησαν και
παραλαβων αυτους
υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις
πολιν καλουμενην
βηθσαιδαν
οι δε οχλοι γνοντες
ηκολουθησαν αυτω και
αποδεξαμενος αυτους
ελαλει αυτοις περι της
βασιλειας του θεου και
τους χρειαν εχοντας
θεραπειας ιατο
η δε ημερα ηρξατο
κλινειν προσελθοντες δε
οι δωδεκα ειπον αυτω
απολυσον τον οχλον ινα
απελθοντες εις τας
κυκλω κωμας και αγρους
καταλυσωσιν και
επισιτισωνται οτι ωδε εν
ερημω τοπω εσμεν
ειπεν δε προς αυτους
δοτε αυτοις υμεις φαγειν
οι δε ειπον ουκ εισιν
ημιν πλειον η αρτοι πεντε
και ιχθυες δυο ει μητι
πορευθεντες ημεις
αγορασωμεν εις παντα τον
λαον τουτον ησαν γαρ ως
ανδρες πεντακισχιλιοι
ειπεν δε προς τους
μαθητας αυτου κατακλινατε
αυτους κλισιας ανα
πεντηκοντα
και εποιησαν ουτως και
κατεκλιναν απαντας
λαβων δε τους πεντε
αρτους και τους δυο
ιχθυας αναβλεψας εις τον
ουρανον ευλογησεν αυτους
και κατεκλασεν και
εδιδου τοις μαθηταις
παραθειναι τω οχλω
και εφαγον και
εχορτασθησαν παντες και
ηρθη το περισσευσαν
αυτοις κλασματων κοφινους
δωδεκα
και εγενετο εν τω ειναι
αυτον προσευχομενον
κατα μονας συνησαν αυτω
οι μαθηται και επηρωτησεν
αυτους λεγων τινα με
λεγουσιν οι οχλοι ειναι
οι δε αποκριθεντες
ειπαν ιωαννην τον
βαπτιστην αλλοι δε
ηλιαν αλλοι δε οτι
προφητης τις των
αρχαιων ανεστη
ειπεν δε προς αυτους
υμεις δε τινα με λεγετε
ειναι αποκριθεις δε
πετρος ειπεν τον χριστον
του θεου
ο δε επιτιμησας αυτοις
παρηγγειλεν μηδενι λεγειν
τουτο
ειπων οτι δει τον υιον
του ανθρωπου πολλα
παθειν και αποδοκιμασθηναι
απο των πρεσβυτερων και
αρχιερεων και γραμματεων
και αποκτανθηναι και τη
τριτη ημερα εγερθηναι
ελεγεν δε προς παντας
ει τις θελει οπισω μου
ελθειν απαρνησασθω
εαυτον και αρατω τον
σταυρον αυτου καθ
ημεραν και ακολουθειτω
μοι
ος γαρ εαν θελη την
ψυχην αυτου σωσαι
απολεσει αυτην ος δ αν
απολεση την ψυχην αυτου
ενεκεν εμου ουτος
σωσει αυτην
τι γαρ ωφελειται
ανθρωπος κερδησας τον
κοσμον ολον εαυτον δε
απολεσας η ζημιωθεις
ος γαρ εαν επαισχυνθη με
και τους εμους λογους
τουτον ο υιος του
ανθρωπου επαισχυνθησεται
οταν ελθη εν τη δοξη
αυτου και του πατρος και
των αγιων αγγελων
αμην δε λεγω υμιν εισιν
τινες των ωδε εστηκοτων
οιτινες ου μη γευσωνται
θανατου εως αν ιδωσιν
την βασιλειαν του θεου
εγενετο δε μετα τους
λογους τουτους ωσει
ημεραι οκτω και
παραλαβων τον πετρον και
ιωαννην και ιακωβον
ανεβη εις το ορος
προσευξασθαι
και εγενετο εν τω
προσευχεσθαι αυτον το
ειδος του προσωπου αυτου
εξαστραπτον και ο
ιματισμος αυτου λευκος
εξαστραπτων
και ιδου ανδρες δυο
συνελαλουν αυτω οιτινες
ησαν μωυσης και ηλιας
οι οφθεντες εν δοξη και
ελεγον την εξοδον αυτου
ην ημελλεν πληρουν εν
ιερουσαλημ
ο δε πετρος και οι συν
αυτω ησαν βεβαρημενοι
υπνω διαγρηγορησαντες δε
ειδον την δοξαν αυτου
και τους δυο ανδρας τους
συνεστωτας αυτω
και εγενετο εν τω
διιστασθαι αυτους απ
αυτου ειπεν ο πετρος προς
τον ιησουν επιστατα
καλον εστιν ημας ωδε
ειναι και ποιησωμεν
σκηνας τρεις σοι μιαν και
μωυσει μιαν και ηλια μιαν
μη ειδως ο λεγει
ταυτα δε αυτου λεγοντος
εγενετο νεφελη και
επεσκιαζεν αυτους εφοβηθησαν
δε εν τω εισελθειν αυτους
εις την νεφελην
και φωνη εγενετο εκ της
νεφελης λεγουσα ουτος
εστιν ο υιος μου ο
εκλελεγμενος αυτον
ακουετε
και εν τω γενεσθαι την
φωνην ευρεθη ιησους
μονος και αυτοι
εσιγησαν και ουδενι
απηγγειλαν εν εκειναις
ταις ημεραις ουδεν ων
εωρακασιν
εγενετο δε τη εξης
ημερα κατελθοντων αυτων
απο του ορους συνηντησεν
αυτω οχλος πολυς
και ιδου ανηρ απο του
οχλου εβοησεν λεγων
διδασκαλε δεομαι σου
επιβλεψαι επι τον υιον
μου οτι μονογενης μοι
εστιν
και ιδου πνευμα λαμβανει
αυτον και εξαιφνης
κραζει και σπαραττει
αυτον μετα αφρου και
μολις αποχωρει απ αυτου
συντριβον αυτον
και τους μαθητας σου
εδεηθην ινα ε

ξου αναστασου ο εν ιωαννη χο εμ
μαθηταις τοις αυτου και ενδο
ξαζων τοις αυτου μαθηταις
ωσπερ θαυ ιδων τον αναστα
ντα εκ νεκρων φωτος φορον
δρα ουδε ημεις φωτος φορον

γενωμεθα και τη αναστασει του
κυ ημων ιυ χυ συν αυτω γαρ
συνηγερθημεν και συνεκαθισεν
εν δεξια του πατρος και
μεθ ου φαινομεν εν δοξη
ως υιοι φωτος και υιοι
ημερας ουκ εσμεν νυκτος
ουδε σκοτους αλλ υιοι
φωτος και υιοι ημερας
ινα και ημεις λαβοντες κυριε και
μεθ βαστάζουσα ο σωμενοι
προφοροι γαρ αυτεξουσιοι δυναμε
ως ειχον ουν ο αγαθος ποιμην
ενα ποιμνιον και εις ποιμην
το αληθινον μερισθεν εις ημας
και ημων παση τη οικουμενη
διαμεμενηκε ακλονητος
ο βασιλευς ημων
ιησους χς
ο προσκυνητος αυτου σταυρος
δι ου ημεις σωζομεθα
και ζωοποιουμεθα

ὁ μακαρισμός.

ἀρχὴ τοῦ βαρέως ἤχου.

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν
ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ἀνάστα ὁ θεός κρῖνον τὴν γῆν ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πάσαις τοῖς ἔθνεσι:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ διάβασιν ποιήσασθαι τῷ λαῷ σου
καὶ κατασκηνῶσαι αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἀλλοφύλων:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ διάβασιν ποιήσασθαι τῷ λαῷ σου
καὶ κατασκηνῶσαι αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἀλλοφύλων:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ διάβασιν ποιήσασθαι τῷ λαῷ σου
καὶ κατασκηνῶσαι αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἀλλοφύλων:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ διάβασιν ποιήσασθαι τῷ λαῷ σου
καὶ κατασκηνῶσαι αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἀλλοφύλων:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ διάβασιν ποιήσασθαι τῷ λαῷ σου
καὶ κατασκηνῶσαι αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἀλλοφύλων:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ διάβασιν ποιήσασθαι τῷ λαῷ σου
καὶ κατασκηνῶσαι αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἀλλοφύλων:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

Στιχ. ὁ ἐξαγαγὼν τὸν λαόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ διάβασιν ποιήσασθαι τῷ λαῷ σου
καὶ κατασκηνῶσαι αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν ἀλλοφύλων:-

Ἀντιφωνα. σῶσόν με υἱὲ θεοῦ ζωοποιὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστὰς ἐν τῇ δόξῃ σου ἀλληλουϊα.
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου
μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε
ὁ σωθεὶς λῃστὴς ἐβόησε πρὸς σε ἀλληλουϊα. μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:-

λι κην αυτη η δο ξα της σκ
κλη σι ι ας ουτως ο πλουτος
της βασι λει ας ο πα θων δι
η μας κυριε δο ξα σοι:-

Καν σω ε λη φθης χερ σι υπο ανο ο
μων ανδρων αλλα σου μου ει θε
ος και ου και σχη μα ο μαι ε μα
στιχθης τον μνη μον ου καρ μο μαι
σταυ ρω προσ η λω θης και ου κρυ
πτω εις την εγερ σιν σου
και χω ω μαι ο γε θανατος
σου ζω η η μου ο παντοδυναμε και

φι λαν θρω πε κυ ριε δο ξα σοι:-

Δαβιτι κην προφητειαν εκπλη
ρων Χριστος μεγαλει ο ο την
πα σιν σι ων την οικη αν μα θη
ταις εξ ε και α λυ υ ψει αν ε του
δυ νοις ε αυτον και δο ξα ζο μεν
νου αει σου πα τρι τε και πνευ μα
τι αγι ι ω προ τε ρον μεν α
σαρ κον ως λο ο γον υστερον δε
δι η μας σε σαρ κω με νον και
νε κρω θεν τα ως ανθρωπον και α
να σταν τα κα τε ε ξου σι αν ως φι
λαν θρω πος:-

ατηλθεσεν ὦ αδη χριστεωσ η
Κ
βουλη θησ εσκυλεσαστον θανα
Ο
τον ωσθεος και δεσπο ο τησ
και ανεστησ τρι η μεροσ συνα
ναστησαστον αδαμ εκ ὦν του αδου
δεσμων και τησ φθορασ κρανταζοντα
και λεγοντα δοξα τη ανασ α
σει σουμονεφιλαν θρωπε:-
Ε
ν ταφω κατε τεθησ ωσ ο
πνων κυριε και ανεστησ τρι
η μεροσ ωσ δυνατοσ ενϊ
σχυ ι συναναστησαστον αδαμ

εκ τησ φθορασ του θανατου
ωσ παντοδυνναμοσ:-
Δ
οξα πατρι και η ω και αγι
ω πνευματι:-
Χ
αι νυν και α ει και εισ τουσ αι ωνασ
ὦν αι ω νωναμην:-
Μ
η τηρ μεν εγνωσθησ περ φυσιν
θε ο τοκε εμει νασ δε παρ
θενοσ περλο ο γον και
ενοι α α αν και τοθα αν
ματου τοκουσου ε ερμηνευσαι
γλωσσα ου δυναται παραδοξου

Τὸν ἀναστάσεως κήρυκα φωτίσαν-
τα πάντας ἐκ τεπροσκυνεῖσθαι
μὲν ἐκ τῆς τοῦ ἅδου γὰρ τυρ-
αννίδος ἐλευθερώσας
διὰ τῆς ἀπὸ τριημέρου ἐ-
γέρσεως ὡς ζωὴ καὶ ἀνάστα-
σις ἡμῶν πλουτήσας
ὑπὲρ τοῦ ἅδου ἠκτελώθη μὲν, ὡς
θανάτου δὲ οὐκ ἐκράτησε· μόνη
γὰρ ἡ μέρος ἐν ἀφάτῳ ἡμῶν
σωτηρίᾳ δοξάζουσα
τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα Θεὸν
καὶ ἀνθρώπων ἀρχηγὸν ἐκλεξα-
μένη ἡμέρα ἐστίν·

Ὑπὲρ τοῦ ἅδου ἠκτελώθη μὲν, ὡς
θανάτου δὲ οὐκ ἐκράτησε· μόνη
γὰρ ἡ μέρος ἐν ἀφάτῳ ἡμῶν
σωτηρίᾳ δοξάζουσα
τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα Θεὸν
καὶ ἀνθρώπων ἀρχηγὸν ἐκλεξα-
μένη ἡμέρα ἐστίν·

Ἀπόστιχα.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Ὁ πρωΐας τῇ κυ. ἦχος πλ. δ'.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Ὁ πρωΐας τῇ κυ. ἦχος πλ. δ'.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Δόξα. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀ ναστάσεως ἡμέρα καὶ λαμπρυνθῶμεν λαοί· πάσχα γὰρ
Κυρίου πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν
Χριστὸς ὁ Θεὸς διεβίβασεν ἡμᾶς ἐπινίκια ᾄδοντας.

Ἀναστάσεως ἡμέρα καὶ φωτισθῶμεν τῇ ἑορτῇ καὶ ἀλλήλους
περιπτυξώμεθα· εἴπωμεν ὦ ἀδελφοί καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς
συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει καὶ οὕτω συναναστῶμεν
ἀλλήλοις ἐκ νεκρῶν ἀναστάντες ᾄδωμεν ἀθανάτως ὑμνοῦντες
τὸν ἐσταυρωμένον καὶ ἀναστάντα Κύριον ἐν ᾧ ἐσμεν νικηταί.

γερσιν κυρι ε φιλ αν θρω πε:-

Φοβερος ωφθης κυριε εν ταφω

κειμενος ως ο υπνων αναστας δε δι

μερος ως δυνατος σωσας

αδαμ συν αυτη σας κραυγα

ζοντα δοξα τη αναστασει σου

μονε φι λαν θρω πε:- δο(ξα) κ(αι) νυν.

Υπο την σκεπην δεσποινα σου

παντες οι γηγενεις εις σε προσπεφευ

γο ο τες βο ωμεν σοι οι οι

θεοτοκε ελπις ημων ρυσαι

ημας εξ αμετρων πταις

μα των και σωσον τας ψυχας ημων:-

αινοι

Πασα πνοη αι νεσα τω τον κυ

ριον αινειτε τον κυριον

εκ των ουρανων αινειτε αυτον εν

τοις υψιστοις σοι πρεπει υμνος τω θεω:-

Αινειτε αυτον παντες οι αγγελοι αυτου

αινειτε αυτον πασαι αι δυναμεις

αυτου σοι πρεπει υμνος τω θεω:-

Αμεν στιχηρα προσομοια νεκρων λυσας

θανατου τα δεσμα αγγελ

του δεδηλωτοφως επιτον φανατζην
επιτον σωτηρον ο απαθης επι-
λ ι ος τησδιηνη ο συν ζης
προστουσηι σκοτι νηφθημεν ινοεσι
μαλλω τους ο ελλ αθερωτης
ο η λι ος της δικης προσδ ηχ
ασαι ημιν προσχωρησον ινα
σαρξ γενηται ημων ινα
φθαρτ σαν φ σαν ο λογος
ηδη ωποιησηι σωμα τα
μην τεσσαρων ημερων
ηδη γαρ οσμην εκφαι-
νομενος ου παυ ο μεγ αθλιος
χε σου τω σωτηρι προ σκει
μενοι προσκλιθωμεν ινα
ξουν χαρισωμεγαλην ανα

ολ ξαστωσαν αθανα
τουπολιτευμα
μενοι προσκλιθωμεν ινα
χε σου τω σωτηρι προ σκει
νομιζες ου παυ ο μεγ αθλιος
ηδη γαρ οσμην εκφαι-
μην τεσσαρων ημερων
ο ηλι ος της δικης προσδ ηχ
επιτον σωτηρον ο απαθης επι-
του δεδηλωτοφως επιτον φανατζην
ασαι ημιν προσχωρησον ινα
σαρξ γενηται ημων ινα
φθαρτ σαν φ σαν ο λογος
ηδη ωποιησηι σωμα τα
μην τεσσαρων ημερων
ηδη γαρ οσμην εκφαι-
νομενος ου παυ ο μεγ αθλιος
χε σου τω σωτηρι προ σκει
μενοι προσκλιθωμεν ινα
ξουν χαρισωμεγαλην ανα
ολ ξαστωσαν αθανα

ζω η η αναστα σι ις δι

α τοις πε σο ον τας προς ον βο η

η σω μεν ο ο θεος η μων

δο ο ξα σοι:-

Π υλας αδου συν ε τρι ψας Χ υ

ην ε και θανατου το κρα τος η

τη ηρ γησας και την κρατου αδη

η α μειου σου χειρας

νεκρους τοις απ αι ω νος εν σκοτει η

θα λα ο οντας και ευδο

ξω ανα στα σει ει σου ως βασι

λα του παντος και θεος παντο ο

δυ να μος:-

Α γαλλι α σω με θα

χυ ε ω και φανθωμεν

τη αναστασει αυτου οτι συ

ηγειρε νεκρους εκ των του αδου α

λυ υ των δεσμων και εδωρησατο

ω τω κοσμω ως θε ε ος ζωην

αι ω νι ον και το μεγα ε

λεος:-

Εξαστραπτων

αγγελος εν ω λιθω επι

θη του ζω ο δοχου μνη η μα

τος και γυναιξι μυροφοροις

αγγε λι ζε ε ι ζε ε γων

Ο μακαρισμός.

Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς

ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω

ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ λῃστῇ μνήσθητί

μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου:~

Ἀρχὴ τοῦ πλαγίου τετάρτου.

Ἑσπερινὸν ὕμνον καὶ λο-

λογικὴν λατρείαν σοι Χριστὲ

προσφέρομεν ὅτι ηὐδόκησας

τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ

τῆς ἀναστάσεως:~

Κύριε Κύριε μὴ ἀπορρί-

ψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ

προσώπου σου ἀλλ' εὐδόκη-

σον τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς διὰ

τῆς ἀναστάσεως:~

Χαρᾶς σῶν θεῖ ἡ ἀμήτωρ ὤν

ἐγένου σῶν θεοῦ καὶ τὴν

...ρον συγχέ... ἐξ ὧν πρῶτη

ἄφεσιν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς

ἀναστάσεως:~

Ὁ ἐκ Θεοῦ Θεοῦ Πατρὸς

λόγος πρὸ τῶν αἰώνων γεννη-

θεὶς ἐπ' ἐσχάτων δὲ τῶν χρόνων

ο αυτος εκ της απειρογαμου σαρ-
κωθεις βουληθεις σταυρωσιν θα-
νατου υπεμεινε και τον παλαι
νεκρωθεντα ανθρωπον ε-
σωσε δια της εγερσεως αυτου
αναστασεως:-

Την εκ νεκρων σου αναστα-
σιν δοξολογου-
μεν Χριστε δι ης εκληρωσας
την αδαμιαιον γενος εκ
της του αδου τυραννιδος και ε-
δωρησω τω κοσμω ως θεος

ζωην αιωνιον και το μεγα
ελεος:-

Δοξα σοι Χριστε σωτηρ του
θεου μονογενες ο προσπα-
γεις εν τω σταυρω και αναστας εκ τα-
φου τριημερος:-

Σε δοξαζομεν κυριε τον
εκουσιως δι ημας σταυρον
υπομειναντα και σε προσκυ-
νουμεν παντοδυναμε σωτηρ
μη απορριψης ημας απο του
προσωπου σου αλλ επακουσον και

κυ ρι ον αι νει τε τον κυ ρι ον
εκ των ου ρα νων αι νει τε αυ τον
εν τοις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος
τω θε ω:

Αι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε
λοι αυ του αι νει τε αυ τον πα σαι αι
δυ να μεις αυ του σοι πρε πει υ
μνος τω θε ω:

Κυ ρι ε ει και κρι τη ρι ω πα ρε
στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος
αλλ ου κα τε λει φθης του θρο νου τω
πα τρι συγ κα θε ζο με νος και α
να στας εκ νε κρων τον κο σμον η
λευ θε ρω σας εκ της δου λει ας του ε
χθρου ως οι κτιρ μων και
φι λαν θρω πος:

Κυ ρι ε ει και ως νε κρον εν μνη
μα τι ου δε και οι κα τε θεν το σε
αλλ ως βα σι λε α υ πνουν τα στρα
τι ω ται σε ε φυ λατ τον ως ζω
ης θη σαυ ρον ε σφρα γι σαν σφρα
γι σαν το αλλ α να στας ε δω ρη σω
α φθαρ σι αν ταις ψυ χαις η μων:

Κυ ρι ε ο πλον κα τα του δι α

κος μου ὡς περ ου λιπου ε μνησθης
μη σθη τι ημων χρεος σου την που
ω ταυτοις της ημων ψυχης σου την
μνημην ποιησαι του θανατου του
σου ἵνα μη ποτε ὁ ἐχθρος λεγη ου
δυναμαι ετι ζησαι εν τοις ημε
ραις τοις ἐμοις ὡς ὁ
ἐχθρος λεγει ὁ ἐχθρος ου τος
ου δε ὡς ἀθανατος φησι ημιν παν
τοδυναμος ὢν ε ἡμερ ἡμ
ρας ἐκ τῶν του α
ληθερωσας ημας εκ του α
ταφου αναστασιν ημ ις

Πορ ζεν τος σου εν ειρηνη
τοδωδεκαμοσιον ε ημερ ἡμ
δου τω ρι ε ημ των τως σωζ

ω ξω ο ρος λοχαρου μνημα φουρου
μοι σωμ ηκου σθη
α τοφθη ι ι σαν το του ὃδ
ου δε ὡς αθανατος φησι ημιν παν
τοδυναμος ὢν ε ημερ ἡμ
ρας ἐκ τῶν του α
ληθερωσας ημας εκ του α
ταφου αναστασιν ημ ις

[illegible]
ἐπὶ ξύλου καὶ κατὰ ξίωσον πᾶν
[illegible]
τὰς μονὲ οἱ κτίρμων τῆς οὐρανίου
[illegible]
βασιλεῖ εἰ ἀς σοῦ :-

ἦχος τῶν ἀναστασίμων :-

ἀρκτέον δὲ καὶ τῶν ἰα ἐωθινῶν,
ποιηθέν τῶν, τὰ μ̄ γράμματα πρὰ τοῦ
βασιλῶς λέοντος τοῦ σοφοῦ· ὁ δὲ μέλος
κ̄ ἰω ἀνίνου τοῦ γλυκύ.

Δοξα πατρι καὶ υ ω καὶ αγι ω
[illegible]
πνευματι :-
[illegible]
Σις ὁ ο ορος τοις μαθηκταις
[illegible]
ἐπιγομενοις δι ἐπτωχα

ὁ α̅ν.

[illegible]
με νος καὶ θεος νε ανι ιας
[illegible]
κατα στελων τον θορυβον αυτο ον
[illegible]
τῆς ψυχῆς [illegible] γαρ
[illegible]
φ [illegible] σοι ικε ι ιν [illegible] ι ι [illegible] σοις ο
[illegible]
κυριος [illegible] ο κη [illegible] ρυ υ ξα
[illegible]
τε [illegible] τοις κη ρυ ξιν αυτου μαθηταις
[illegible]
ἐστιν γαλιλαιων δραμεν καὶ οψεσθε
[illegible]
αυτο ο ο [illegible] ον αναστα αντα
[illegible]
α εκ νε εκρω κεων ως ζωο
[illegible]
δο την καὶ κυρι ο ο ον :-
[illegible]
Δοξα πατρι καὶ υ ω ω καὶ
[illegible]
αγι ω πνευματι :- ὁ γ̅ν.

Εἰς ἔτη ,ϛψϙ.

Χεὶρ ἁμαρτωλοῦ

κοσμᾶ

ὁ μανδιδώμος

εἰς ἐφήμιον οἰκουμενικὸν πατριάρχου
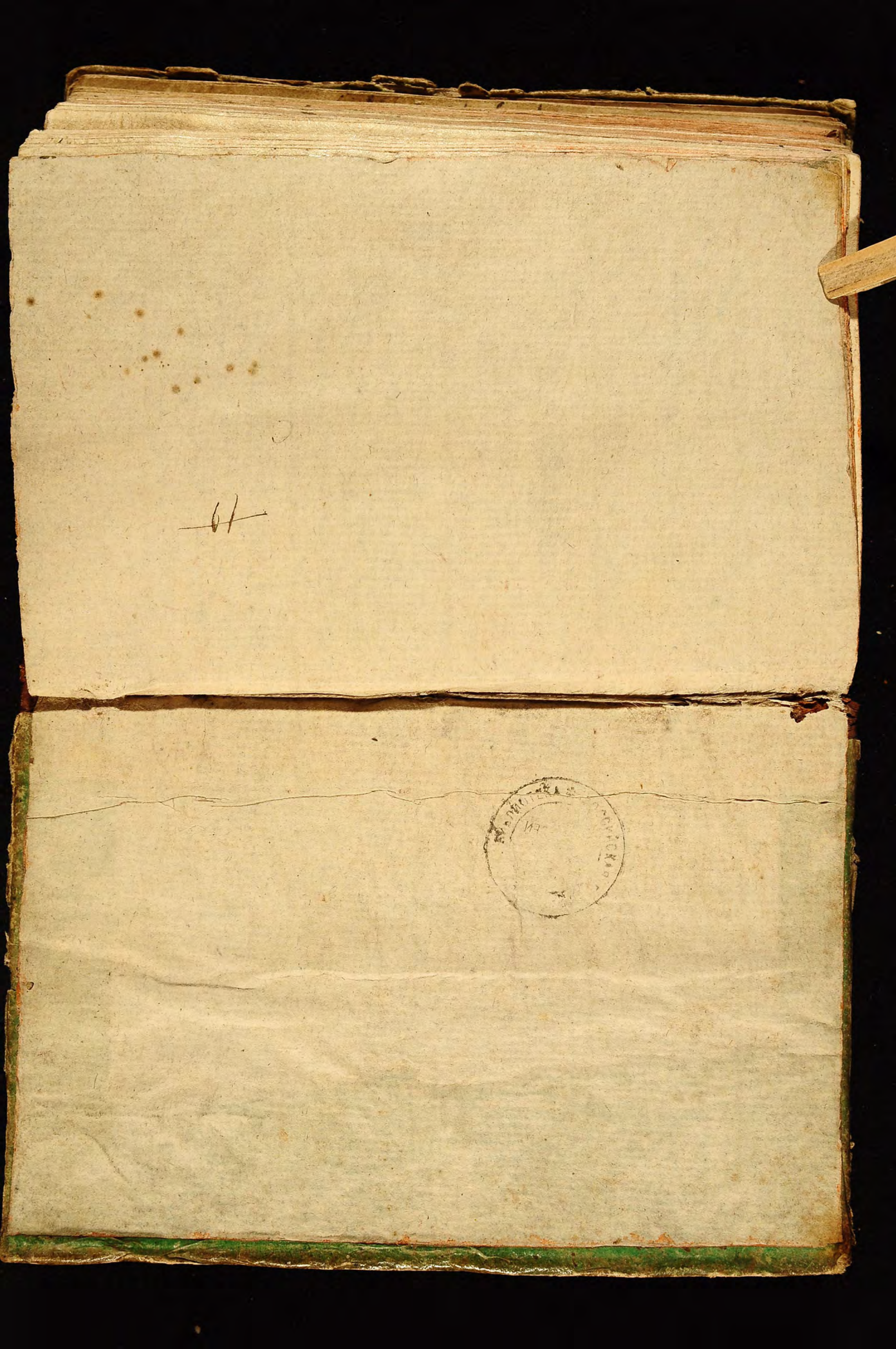
РОССИЙСКАЯ ГОСУДАРСТВЕННАЯ БИБЛИОТЕКА